

Osaamista
ja oivallusta
tulevaisuuden
tekemiseen

Petri Lehtola

Elävä arkisto – Musiikkia nostalgiannälkäisille

Selvitys Yle Elävän arkiston musiikkijournalismista

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Medianomi

Elokuva ja televisio

Opinnäytetyö

17.4.2020

Tekijä(t) Otsikko	Petri Lehtola Elävä arkisto – Musiikkia nostalgiannälkäisille : Selvitys Yle Elävän arkiston musiikkijournalismista
Sivumäärä Aika	36 sivua 17.4.2020
Tutkinto	Medianomi
Tutkinto-ohjelma	Elokuva- ja televisiotuotannon koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	TV- ja radiotuotanto
Ohjaaja(t)	Lehtori Sami Huohvanainen
<p>Tässä opinnäytetyössä tutkitaan, minkälaista musiikkisisältöä Yle Elävä arkisto tarjoaa, ketkä kuluttavat musiikkisisältöjä eniten ja mitkä sisällöt ovat onnistuneimpia.</p> <p>Työssä tehdään sekä määrällistä että laadullista tutkimusta. Tätä varten on kartoitettu Elävän arkiston sivulta sata viimeisintä musiikkiaiheista artikkelia vuoden 2019 loppuun mennessä, joista kirjattiin ylös seuraavat kävijätiedot: julkaisupäivämäärä, kävijämäärä, artikkelissa käytetty aika yhteensä, kävijöiden ikä ja sukupuoli, artikkelin keskimääräinen prosentuaalinen lukuosuus sekä keskimääräinen vierailuaika. Näistä tiedoista on koostettu yhteneväinen tulos siitä, minkälainen sisältö puree mihinkin käyttäjään.</p> <p>Lisäksi työhön on haastateltu sähköpostitse puolistrukturoidusti kahta Yle Elävän arkiston työntekijää. Haastatteluissa selvitetään heidän mielteitään Elävän arkiston musiikkijournalismin vahvuuksista, heikkouksista ja tulevaisuudenkuvasta. Kysymykset olivat haastateltaville samat.</p> <p>Johtopäätöksenä on se, että Elävä arkisto tarjoaa musiikkijournalismia laajasti ja asiantuntevasti. Sen perustana toimii nostalgia ja vahvasti taustoitettu sisältö. Nostalgisen luonteen vuoksi Elävä arkisto tavoittaa varsinkin yli 45-vuotiaat ihmiset. Syy tähän on yksinkertainen: heillä on enemmän muisteltavia vuosia takana.</p> <p>Monissa artikkeleissa miehet olivat kuluttajaenemmistöä. Nuorempia kävijöitä tavoittivat enemmän tuoreemmat aiheet, kuten 2000-luvun nostalgia. Eniten yleisöä kiinnostavat visailut ja testit sekä sisällöt suurista, koko kansan suosikeista ja kulttuurillisesti merkittävistä hahmoista. Naisia kiinnostivat eniten naispääosat ja testit.</p> <p>Tulokset ovat hyödynnettävissä ja hyödyllisiä Yle Elävälle arkistolle sekä alan opiskelijoille ja ammattilaisille.</p>	
Avainsanat	Tutkimus, musiikkijournalismi, musiikki, Yle Elävä arkisto

Author(s) Title	Petri Lehtola Elävä arkisto – Music for nostalgics: A Report about the Music Journalism of Yle Elävä arkisto
Number of Pages Date	36 pages 17 April 2020
Degree	Bachelor of Culture and Arts
Degree Programme	Film and Television
Specialisation option	Television and Radio Work
Instructor(s)	Sami Huohvanainen, Senior Lecturer
<p>This thesis examines what kind of music content Yle Elävä arkisto offers, who consumes the most music content and which content is the most successful.</p> <p>This thesis includes quantitative and qualitative research. It map outs one hundred most recent music-related articles by the end of 2019, with the following visitor data recorded: publication date, number of visitors, total time spent on the article, age and gender of visitors, average percentage of the article and average visit time. From this information, a consistent result has been compiled of what kind of content works on any user.</p> <p>In addition, two employees of Yle Elävä arkisto have been interviewed for the work in a semi-structured manner by e-mail. The interviews explore their thoughts on the strengths, weaknesses and vision of the Elävä arkisto's music journalism. The questions were the same for both interviewee.</p> <p>The conclusion is that the Yle Elävä offers music journalism extensively and expertly. It is based on nostalgia and strongly researched content. Due to its nostalgic nature, Yle Elävä arkisto reaches people over the age of 45 in particular. The reason for this is simple: they have more memorable years behind them.</p> <p>In many articles, men were the majority of consumers. Younger visitors were more affected by more recent topics such as 21st century nostalgia. The audience is most interested in quizzes and tests, as well as content on large, popular and culturally significant figures. Women were most interested in female lead and tests.</p> <p>The results are usable and useful for the Yle Elävä arkisto as well as for students and professionals in the field.</p>	
Keywords	Research, music journalism, music, Yle Elävä arkisto

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Yle Elävä arkisto	3
2.1	Yle Elävä arkisto	3
2.2	Yleisradio Oy	6
3	Musiikkijournalismi	9
3.1	Musiikkijournalismi yleisesti	9
3.2	Musiikkijournalismi Elävässä arkistossa kategorisoituna	12
3.2.1	Esimerkki 1: Koostartikkeli artistista tai yhtyeestä	13
3.2.2	Esimerkki 2: Musiikkivideo tai live-esiintyminen	14
3.2.3	Esimerkki 3: Viihde, testit ja visailut	15
3.2.4	Esimerkki 4: Tyyllilajit ja genret	16
3.2.5	Esimerkki 5: Historia	17
3.2.6	Esimerkki 6: Muut	18
4	Tutkimusmenetelmät	19
4.1	Tutkimuskysymys	19
4.2	Laadullinen ja määrällinen tutkimus	20
4.3	Tutkimuksen toteutus	21
5	Tutkimuksen tulokset	24
5.1	Yksittäiset kävijämäärät	24
5.2	Ikäjakauma	25
5.3	Sukupuolijakauma	26
5.4	Muita huomioita	27
5.5	Haastattelu ja sen tulokset	28
5.6	Tutkimuksen luotettavuusarviointi	31
6	Pohdintaa	33
	Lähteet	35

1 Johdanto

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on tutkia Elävän arkiston musiikkijournalismin tarjontaa. Tutkin sitä, minkälaista musiikkisisältöä Elävässä arkistossa on, toistuuko niissä jokin teema, minkälainen sisältö tavoittaa suurimman yleisön ja mikä on sisällön käyttäjien profiili.

Olen ollut toimittajana Elävässä arkistossa toukokuusta 2018 alkaen. Aloitin pestini työharjoittelijana ja siitä nopeasti etenin osa-aikaiseksi toimittajaksi. Minulla on kokemusta ja tietotaitoa Elävän arkiston sisällöistä, joka edesauttaa opinnäytetyötäni. Olen myös itse laatinut musiikkiaiheista sisältöä sivustolle.

Henkilökohtaisesti olen musiikin suurkuluttaja ja parantumaton nostalgikko, joten Elävä arkisto on minulle valtaisa aarreaitta pengottavaksi. Sen tuhannet artikkelit tarjoavat sisältöä useiksi viikoiksi tai jopa kuukausiksi. Toki jotkut artikkelit ovat sisällöltään hivenen kevyitä ja joitain artikkeleita tulisi päivittää, mutta lähtökohtaisesti koen, että kuluttajana Elävä arkisto palvelee minua hyvin.

Tämä opinnäytetyö sisältää niin kvalitatiivisia (laadullisia) kuin kvantitatiivisia (määrällisiä) tutkimuselementtejä. Tutkimuksen kvalitatiivisuus pohjautuu haastattelumateriaaliin ja omiin kokemuksiini. Kvantitatiivisuus pohjautuu laatimaani listaukseen musiikkisisältöjen käyttäjätiedoista. Tutkin musiikkiartikkeleita niiden sisällön mukaan ja kartoitan, minkälainen sisältö kiinnostaa tiettyjä ihmisryhmiä. Sen lisäksi selvitan, miten paljon käyttäjät viipyvät artikkeleissa, paljonko niitä luetaan kokonaisuudessaan ja miten paljon artikkelit tuottavat kävijäliikennettä.

Tähän opinnäytetyöhön on haastateltu kahta henkilöä: Elävän arkiston tuottaja Juhana Säilynojaa sekä verkkotoimittaja Ville Matilaista. Haastatteluissa selvitin haastateltavien näkemyksiä siitä, minkälainen on Elävän arkiston musiikkijournalismin nykytila: mitkä ovat sen vahvuudet sekä mitkä ovat sen heikkoudet. Haastattelut tehtiin puolistrukturoituina sähköpostihaastatteluina.

Elävästä arkistosta löytyy laaja-alaisesti musiikkijournalistista sisältöä. Löytyy pelkkiä musiikkivideoita ja livetallenteita, on lyhyitä ja ytimekkäitä artikkeleita ja on laajoja, mammuttimaisia kokonaisuuksia. On kuvailevia, selittäviä ja opettavia artikkeleita. Löytyy Elävästä arkistosta myös kevyempiä, vitsailevia ja osallistavia artikkeleita. Tässä

opinnäytetyössäni olen jakanut Elävän arkiston musiikkijournalismin pääpiirteittäin yhteensä kuuteen eri kategoriaan. Esittelen ne tarkemmin luvussa 3.

Opinnäytetyöni tuloksia voidaan hyödyntää tulevaisuudessa. Se palvelee varsinkin Elävää arkistoa uudella tiedolla, jota voidaan hyödyntää tulevaisuuden sisällöntuotannossa. Aihetta ei ole aiemmin tutkittu Elävässä arkistossa. Opinnäytetyö toimii tietopankkina myös tilastoista kiinnostuneille sekä alan opiskelijoille ja ammattilaisille.

Lisäksi tätä opinnäytettä voidaan jalostaa lisätutkimuksiin. Tutkimusta voidaan laajentaa koskemaan koko Elävän arkiston sisältöä tai vaikkapa sitä, miten sosiaalinen media vaikuttaa musiikkijournalistisen sisällön tavoittavuuteen. Tuoko sosiaalinen media merkittävästi lisää näkyvyyttä sisällölle, vai löytävätkö ihmiset sisällön muita reittejä pitkin?

Laadukkaan opinnäytetyön tulee olla aiheeltaan ja taustaltaan riittävän perusteltu. Sen tulee olla ajankohtainen, tärkeä ja parhaimmassa tapauksessa se paikkaa yleisellä tasolla olevia suuria tutkimuksellisia puutteita. Opinnäytetyötä tulisi voida hyödyntää myös tulevaisuudessa. (Hakala 2004, 29-37.) Uskon tämän opinnäytetyöni olevan edellä mainittujen määritelmien arvoinen.

2 Yle Elävä arkisto

Kuten mainitsin johdannossa, olen työskennellyt Ylen Elävässä arkistossa kevästä 2018 alkaen ensin harjoittelijana ja sen jälkeen suoritepalkkaisella työsopimuksella. Opinnäytetyö tehdään Elävälle arkistolle, joka on Yleisradio Oy:n alla oleva julkaisutoimitus. Alle on eritelty ensin Elävä arkisto ja sen tehtävä, jonka jälkeen esittelen Yleisradion pähkinänkuoressa.

2.1 Yle Elävä arkisto

Yle Elävä arkisto on Yleisradio Oy:n toimitus, jonka tarjonta koostuu pääosin radio- ja tv-arkistojen tallenteista sekä ostetusta filmiaineistosta. Vanhin sisältö löytyy 1900-luvun alusta. Elävä arkisto julkaisee sivustollaan ja Areenassa kokonaisia ohjelmia tai otteita ohjelmista, riippuen ohjelman aiheesta ja tekijänoikeussopimuksista. (Yleisradio 2020a.) Usein ohjelmia taustoitetaan artikkeleilla ja enenevässä määrin myös ilmiötetään sosiaalisen median sisällöillä. Elävän arkiston aineiston julkaiseminen johtuu tekijä- ja esiintyjäjärjestöjen kanssa solmituista sopimuksista (Yleisradio 2020a).

Elävä arkiston video- ja audiosisältö pohjautuvat samalle alustalle Yle Areenan kanssa. Lähestulkoon kaikki audiovisuaalinen sisältö, mikä on katsottavissa tai kuunneltavissa Elävässä arkistossa, löytyy myös Areenasta. Kyseessä on hiljattain voimaan tullut uudistus. Ennen Elävän arkiston materiaali toimi omassa alustassaan ja niiden pyörittämiseen vaadittiin Flash-laajennus. Siirto Areenaan alkoi vuonna 2018 ja joitain sisältöjä lukuun ottamatta työ on saatu lähestulkoon valmiiksi. Elävällä arkistolla on myös viikoittainen ohjelmapaikkansa Yle Teema & Fem -kanavalla (Rajala 2018).

Kaikki uudet arkistojulkaisut tehdään suoraan Areenaan. Julkaisutapa mahdollistaa selkeämmän tavan julkaista pitkiä sarjoja, kuten vanhoja musiikkiohjelmia. Areena takaa myös paremman teknisen laadun ja sen toiminta on stabiilia. (Yleisradio 2020a.)

Yle Elävä arkisto avattiin 9. syyskuuta vuonna 2006. Yle Elävä arkisto perustettiin tarpeesta avata Ylen mittavat arkistot koko kansalle nähtäväksi. (Perälä 2016.) Elävää arkistoa edeltävä palvelu oli nimeltään YLE Arkki, jonka tarjonta oli suppeampi.

Elävä arkiston sisältö koostuu materiaalista, jota on esitetty Ylen kanavilla. Sisältö on joko muilta tuotantoyhtiöiltä ostettua tai omaa tuotantoa. Artikkelien kirjoitusasu on usein

vapaamuotoista ja vaihtelevan pituista. Sisältöä laaditaan jatkuvasti lisää ajankohtaisuuden, mieltymysten ja toiveiden mukaan.

Yle Elävä arkistoa alettiin työstämään 2005 helmikuussa noin kymmenen ihmisen voimin. Ruotsinkielistä vastinetta, Arkivetia, kehittivät tuolloin kaksi henkilöä. Elettiin aikaa, jolloin internet otti vasta kunnolla jalansijaa suomalaisissa kodeissa. Vertailun vuoksi esimerkiksi videopalvelu YouTube oli avattu vasta muutamaa kuukautta aiemmin. (Perälä 2016.)

Avauspäivänä, joka oli myös Yleisradion 80-vuotispäivä, Elävässä arkistossa oli tarjolla videoita noin 160 tuntia ja audiosisältöä noin 550 tuntia. Itse taustoittavia artikkeleita oli noin 2200. (Perälä 2016.)

Vuonna 2016 Elävässä arkistossa oli videomateriaalia noin 4300 tuntia ja audiota 2500 tuntia. Taustoittavia artikkeleita oli yli 13000. (Perälä 2016.) Kuten arvata saattaa, määrä on vuonna 2020 vieläkin isompi. Vaikka pieni osa ohjelmista ei ole enää katsottavissa tai kuunneltavissa sopimussyistä, on määrä silti pysynyt vahvasti nousujohdanteisena.

Yle Elävä arkiston sisältö tavoittaa viikoittain noin 200 000 – 400 000 uniikkia kävijää. Tähän listaukseen kuuluvat niin Elävän arkiston artikkelit kuin sisällöt Yle Areenassa (Arkistojulkaisutoimituksen viikkoraportit, Adobe Analytics 2020). Sivuston sisältöä löytyy laidasta laitaan: on ilmiöitä, ihmisiä, tapahtumia, urheilua, musiikkia, toivottuja draamasarjoja, elokuvia – oikeastaan koko Suomen historia. Tekijänoikeussopimusten puitteissa mikä tahansa arkistoitu sisältö voi olla julkaisukelpoista.

Siihen, mitä sisältöä seuraavaksi julkaistaan, liittyy monia seikkoja. Aihe saattaa tulla ajankohtaiseksi tulevaisuudessa, aiheesta on toivottu sisältöä, sopimussyistä tai vaikkapa toimittajan oman perehtyneisyyden vuoksi. (Unkuri 2016.)

Elävä arkisto on palkittu useilla palkinnoilla. Palkintohyllyä koristavat niin koulutusrahasto KOURAn vuoden sivistysteko -palkinto kuin tiedonjulkistamisen valtionpalkintokin. Vuonna 2019 Yle Elävä arkisto oli Taloustutkimuksen mukaan seitsemänneksi arvostetuin palvelu suomalaisten keskuudessa (Taloustutkimus 2019).

Elävä arkisto näytetty 21.2.2020 Yle Areenassa seuraavanlaisesti:

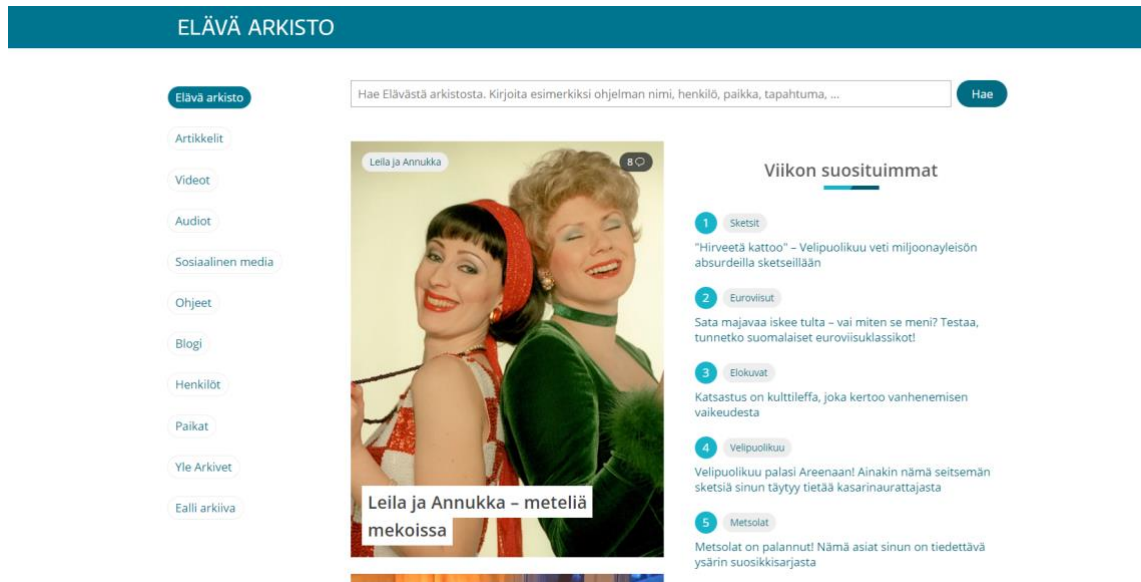
Kuva 1: Elävä arkisto Yle Arenassa, kuvakaappaus. 21.2.2020

Elävä arkiston sisältö on erityisesti nostalgista. Se kuitenkin reagoi ja tarjoaa sisältöä myös ajankohtaisiin aiheisiin sosiaalisessa mediassa. Kun jokin tietty henkilö tai tapahtuma on erityisen pinnalla, tarjoilee Elävä arkisto siihen usein erittäin nasevaa arkistosisältöä. Miltä näytti Antti Tuisku lapsena tai mitä tapahtui Suomen liittyessä Euroopan unioniin? Molempiin vastaus löytyy Elävän arkistosta.

Sisältöjä nostetaan päivittäin sosiaaliseen mediaan, mutta myös Elävän arkiston etusivulle ja Arenaan esimerkiksi erilaisten kanavapakettien muodossa. Tärkeä liikenteenlähde on myös Yle.fi -sivu, jolle Elävän arkiston sisältöä aktiivisesti tarjotaan ja tätä myöden varsinkin ajankohtaiset aiheet nousevat Yle.fi:n etusivulle. Myös erilaiset internetin hakukoneet tuovat yleisöä alustoille (Arkistojulkaisutoimituksen viikkoraportit, Adobe Analytics 2020).

Tuomas Jääskeläinen kuvailee opinnäytetyössään *Monimuotoista urheilua Elävässä arkistossa* (2014) Elävää arkistoa seuraavanlaisesti:

“Elävästä arkistosta voi löytyä yllättävänkin modernia sisältöä, sillä myös eilinen on menneisyyttä.”

Kuva 2: Elävän arkiston etusivua, kuvakaappaus 2.4.2020

2.2 Yleisradio Oy

Yleisradio Oy on suomalainen julkisen palvelun mediayhtiö, jonka tarkoituksena on tuottaa nimensä mukaisesti yleisradiotoimintaa. 99,98 prosenttia Yleisradiosta on valtion omistuksessa, muita osakkeenomistajia ovat muun muassa eräät media-alan yritykset. (Yleisradio 2020b.)

Yleisradio (lyhyemmin Yle) edistää toiminnallaan sananvapautta, korkeatasoista journalismia ja median monimuotoisuutta. Ylen tärkeä tehtävä on tukea suomalaisen kulttuuriperintöä, suvaitsevaisuutta ja yhdenvertaisuutta, tasa-arvoa ja kulttuurista moninaisuutta. Ylen periaatteisiin kuuluu, että kaikilla suomalaisilla tulee olla samat mahdollisuudet saada informaatiota, elämyksiä, viihdettä ja sivistystä sekä kehittää itseään. (Yleisradio 2020b.)

Julkisen palvelun luonteen vuoksi Ylen ydinperiaate on vastata kansalaisten tarpeita. Ylen mukaan monipuolinen, hyvin hoidettu julkinen palvelu tuottaa arvoa yhteiskunnalle ja tukee väestöryhmien, kielten ja kulttuurien osallisuutta ja tasavertaisuutta alueesta riippumatta. Tarkoituksena on lujittaa demokratiaa ja antaa tilaa erilaisille näkemyksille ja kokemuksille. (Yleisradio 2020b.)

Yleisradion toimintaa säätelee Laki Yleisradio Oy:stä 1380/1993. Se määrittelee julkaisut seuraavanlaisesti:

7§ Julkinen palvelu

Yhtiön tehtävänä on tuoda monipuolinen ja kattava julkisen palvelun televisio- ja radio-ohjelmisto siihen liittyvine oheis- ja lisäpalveluineen jokaisen saataville yhtäläisin ehdoin. Näitä ja muita julkisen palvelun sisältöpalveluja voidaan tarjota yleisissä viestintäverkoissa valtakunnallisesti ja maakunnallisesti.

Julkisen palvelun ohjelmatoiminnan tulee erityisesti:

- 1) tukea kansanvaltaa ja jokaisen osallistumismahdollisuuksia tarjoamalla monipuolisia tietoja, mielipiteitä ja keskustelua sekä vuorovaikutusmahdollisuuksia;
- 2) tuottaa, luoda, kehittää ja säilyttää kotimaista kulttuuria, taidetta ja virikkeellistä viihdettä;
- 3) ottaa ohjelmistossa huomioon sivistys- ja tasa-arvonäkökohdat, tarjota mahdollisuus oppimiseen ja itsensä kehittämiseen, painottaa lapsille ja nuorille suunnattuja ohjelmistoja sekä tarjota hartausohjelmia;
- 4) kohdella ohjelmatoiminnassa yhtäläisin perustein suomen- ja ruotsinkielistä väestöä, tuottaa palveluja saamen, romanin ja viittomakielellä sekä soveltuvin osin myös maan muiden kieliryhmien kielellä;
- 5) tukea suomalaisen kulttuuriperinnön vaalimista, suvaitsevaisuutta, yhdenvertaisuutta, tasa-arvoa ja kulttuurista moninaisuutta sekä huolehtia ohjelmatarjonnasta myös vähemmistö- ja erityisryhmille;
- 6) edistää kulttuurien vuorovaikutusta ja ylläpitää ulkomaille suunnattua ohjelmatarjontaa;
- 7) välittää asetuksella tarkemmin säädettäviä viranomaistiedotuksia ja varautua televisio- ja radiotoiminnan hoitamiseen poikkeusoloissa.

Yleisradio tuottaa sisältöä niin televisioon, radioon kuin verkkoon. Yleisradion toiminta on tarkoin säädeltyä, sillä se on valtiollinen mediayhtiö. Valtiollisuus vaikuttaa myös esimerkiksi mediayhtiöiden kilpailutilanteeseen.

Yleisradio perustettiin vuonna 1926, jolloin sen toiminta keskittyi radioon. Yleisradio laajensi toimintansa radiosta televisioon teknologian sen salliessa. Ensimmäinen julkinen televisiolähetys lähetettiin vuonna 1955, mutta säännöllinen televisiotoiminta alkoi vasta vuonna 1958. (Jääskeläinen 2014.)

Yleisradio rahoitti toimintaansa radio- ja televisiolupamaksuin aina vuoteen 2013 asti. Radiolupa poistui vuonna 1977, jonka jälkeen aloitettiin TV-lupamaksut. Tästä luovuttiin vuonna 2013, jolloin rahoitusmalli siirtyi Yleisradioveroon. (Jääskeläinen 2014.)

Yleisradioveron määrä perustuu kansalaisten tulojen määrään. Kaikki täysi-ikäiset ovat verovelvollisia, joskin erityisen pienituloisilta ei Yle-veroa peritä. Myöskään Ahvenanmaalla asuvat eivät maksa Yle-veroa.

Alla on kuvattuna Yleisradion organisaatorakennetta. Elävä arkisto kuuluu Julkaisut-osastoon ja sen alla olevaan Arkistojulkaisu-toimitukseen.

Kuva 3: Yleisradion Organisaatio vuonna 2020 (Yleisradio 2020c). Kuvakaappaus Yleisradion sivuilta 21.2.2020.

3 Musiikkijournalismi

3.1 Musiikkijournalismi yleisesti

Musiikkijournalismi on journalismin muoto, jonka sisällössä käsitellään nimenomaan musiikkia. Sen juuret löytyvät musiikkikritikissä, vaikka musiikkijournalismi on paljon muutakin (Himmelä 2010, 8).

Heti alkuun on mainittava, että musiikkijournalismia itsessään on tutkittu ja siitä on kirjoitettu yllättävän vähän. Monet musiikkijournalistiset teokset ovat joko subjektiivisia tai ne käsittelevät pelkästään musiikkikritiikkiä. (Himmelä 2010, 8.)

Kartoittaessani lähdemateriaalia tähän opinnäytetyöhön, tein saman huomion liittyen lähdemateriaalin harvalukuisuuteen. Journalismista ja esimerkiksi toimittajan työstä löytyy teoksia jos jonkinlaisia, mutta musiikkijournalismia ei ole käsitelty ainakaan Suomessa kovin paljoa. Olisikin mielenkiintoista pohtia asian syytä, mutta se jääkööt kuitenkin toisiin teoksiin.

Musiikkijournalismi on musiikkia käsittelevää journalistista toimintaa, jonka tärkein tehtävä on välittää musiikkimaailmaa koskevaa tietoa. Eri medioissa tapahtuvan musiikkijournalismin on tarkoituksena olla kiinnostavassa muodossa ja tarjota sitä laajalle, rajattomalle yleisölle. (Himmelä 2010, 7.)

Musiikkijournalismilla on myös toissijaisia tehtäviä. Niihin kuuluvat kansan musiikkimaun muokkaaminen, musiikkielämän rakenteiden tutkiminen, musiikintutkimuksen uusien tulosten tuominen kansanomaisempaan muotoon, ulkomusiikilliset seikat sekä musiikkipolitiikka. (Himmelä 2010, 7.)

Musiikkijournalismista puhuttaessa usein käsitellään vain musiikkikritiikkiä. Tämä johtuu Heidi Himmelän opinnäytetyön mukaan siitä, miten musiikkijournalismi on erikoisjournalismia, joka sisältää niin puhdasta informaatiota kuin musiikin arviointia. (Himmelä 2010, 7.) Musiikkikritiikki kuuluu osana musiikkijournalismissa, mutta sen ei tulisi määrittää koko käsitettä.

Huomioitava seikka on myös se, että kirjallinen media on isolta osin määrittänyt kansan musiikkimakua ja asettanut raamit, minkälaisia merkityksiä musiikkiin voidaan liittää (Himmelä 2010, 7). Tämä näkyy mielestäni siten, että usein mediat mieltävät, mitkä

artistit tai yhtyeet ovat parempia kuin toiset. Isot levy-yhtiöt saavat helpommin näkyvyyttä mediassa, jonka myötä tietyt artistit saavat helpommin näkyvyyttä itselleen ja musiikilleen.

Kuten aiemmin sivusin, musiikkijournalismilla on usein tahallinen ja tahaton funktio ajaa toimittajan omia mielipiteitä. Olen huomannut sen myös omassa työssäni: vaikka miten sitä yrittää olla täydellisen objektiivinen kirjoittaessaan artikkeleita, voivat omat mielipiteet ja näkemykset musiikin laadusta vaikuttaa kirjoituksen ilmaisuun. Esimerkiksi jos kirjoitan mieliartististani, niin helposti sitä haluaa lukijankin pitävän kyseisestä artistista. Tällöin sisällöstä tulee helpommin subjektiivisempaa, eikä täydellisen objektiivista. Tämän takia musiikkitoimittajan mielestäni tulisi luetuttaa sisältönsä vähintään yhdellä luotetulla henkilöllä ennen julkaisua. Sama pätee tosin kaikessa muussakin sisällössä.

Ei ole poikkeavaa, että monet toimittajat profiloituvat tiettyihin aiheisiin. Toimituksista löytyy usein erikseen niin politiikan- kuin kulttuurin toimittajia. Monesti musiikkiaiheiset sisällöt painottuvat tietyille henkilöille. Elävä arkisto on siinä mielessä poikkeus, että sen laaja-alaisen sisältörakenteen vuoksi toimittajat tekevät ja ovat tehneet sisältöä laajemmin teemoista riippumatta. Toki henkilökohtaiset kiinnostuksenkohteet ja taidot luotsaavat toimittajia profiloitumaan tiettyjen aihepiirien maestroiksi. Elävässä arkistossa monet musiikkiaiheiset artikkelit ovat samojen toimittajien tekemiä. He eivät kuitenkaan ole yksinomaan musiikkitoimittajia, verrattuna vaikkapa Helsingin Sanomien tai Rumban musiikkitoimittajiin.

Musiikkijournalismin juuret ulottuvat 1700-luvun saksalaisiin aikakauslehtiin ja varsinkin niiden tekemisiin musiikkiarvosteluihin. Suomessa ensimmäiset musiikkikriitikot alkoivat toimia jo Ruotsin vallan aikaan 1850-luvulla. Tuolloin laadittiin ne musiikkijournalismin raamit, jotka voidaan nähdä vielä nykypäivän musiikkikritiikissä. (Himmelä 2010, 9.)

Näihin musiikkijournalismin raameihin kuuluvat arvot ja käytännöt. Niiden mukaan musiikkikritiikin tulee olla julkista toimintaa, jossa näkyä asiantuntijuus sekä lehdistön yhteiskunnallinen vaikutusvalta. Alkujaan kritiikki kohdistui lähinnä taidemusiikkiin ja klassiseen, josta se viimeistään 50-luvun jälkeen alkoi laajentua myös populaarikulttuuriin. Popmusiikissa olennaista on se, että kyseessä on usein kaupallista toimintaa. Usein musiikkimediat antavat tuotteelle merkityksen. (Himmelä 2010, 9–10.) Merkitys voi näkyä siinä, miten hyvin tuote menestyy kaupallisesti.

Yleensä musiikkitoimittajan toimenkuva rakentuu kahteen eri juttutyyppiin: haastatteluun ja kritiikkiin. Kritiikissä musiikkitoimittajat arvostelevat tuotetta, kuten levyä tai konserttia. Kritiikin tunnusmerkkinä on evaluoiva journalismi, jonka peruseriaatteena on itsevarma ja subjektiivinen ilmaisu. Tätä kautta kuluttajaan syntyy joko luottamusta tai antipatiaa. (Himmelä 2010, 10.)

Elävän arkiston musiikkisisältö ei ole usein kumpaakaan edellä mainittua. Satunnaiset haastattelut pois jättäen sen sisältö on kaikkea muuta kuin kahta mainittua juttutyyppeä. Tämän selittää Elävän arkiston sisällön luonne. Yleisradion ei tule olla kaupallinen ja sen tulee olla monin tavoin sitoutumaton. Lisäksi Elävä arkisto ei ole musiikkimedia, vaan sen luonne on tuottaa arkistomateriaalista sisältöä kategoriasta riippumatta.

Himmelä mainitsee musiikkitoimittajan olevan tärkeä linkki yleisön ja musiikkielämän välillä. Korkeatasoisen musiikkijournalismin kriteereihin kuuluvat luotettavuus, luettavuus, kuunneltavuus, katseltavuus, musiikillinen kompetenssi, informatiivisuus ja lahjomattomuus. (Himmelä 2010, 10.)

Musiikkijournalismi pyrkii siinä missä muukin journalismi objektiivisuuteen, mutta sitä ohjaavat yhteiskunnalliset liikkeet ja ideologiat (Himmelä 2010, 11). Musiikkikritiikkiä on usein kuvailtu elitistiseksi, mikä omasta mielestäni pitää paikkansa vielä vuonna 2020. Musiikkijournalismi myös mielestäni suosii toisia tekijöitä enemmän kuin toisia. Valtavirta-artistit keräävät helpommin palstatilaa, ainakin omien huomioideni pohjalta. Himmelä kuvaa samaa ilmiötä opinnäytetyössään: pahimmassa tapauksessa musiikkijournalismi käyttää valtaansa väärin. Tämä ei onneksi näy Elävän arkiston sisällössä. Sisältöä pyritään tekemään objektiivisesti, laaja-alaisesti tarjoten sisältöä myös marginaaliyleisölle.

Sisältöä ohjaavat valtavirrassa olevat trendit. Esimerkiksi rock- ja heavymusiikki näkyivät varsinkin 2000-luvun puolivälistä 2010-lukuun asti hyvinkin vahvasti mediassa. Silloinen Yleisradion kehityspäällikkö ja musiikkitoimittaja Jukka Haarma vahvisti näkemyksensä Journalisti-lehden (14/2009) haastattelussa. (Himmelä 2010, 13.) Tällä hetkellä sama ilmiö toistuu rapin valtakautena. Rapmusiikki nauttii vahvaa kansansuosiota ja genre ja sen edustajat voivat näkyä mediassa useammin verrattuna marginaaliin päätyneisiin musiikkisuuntauksiin.

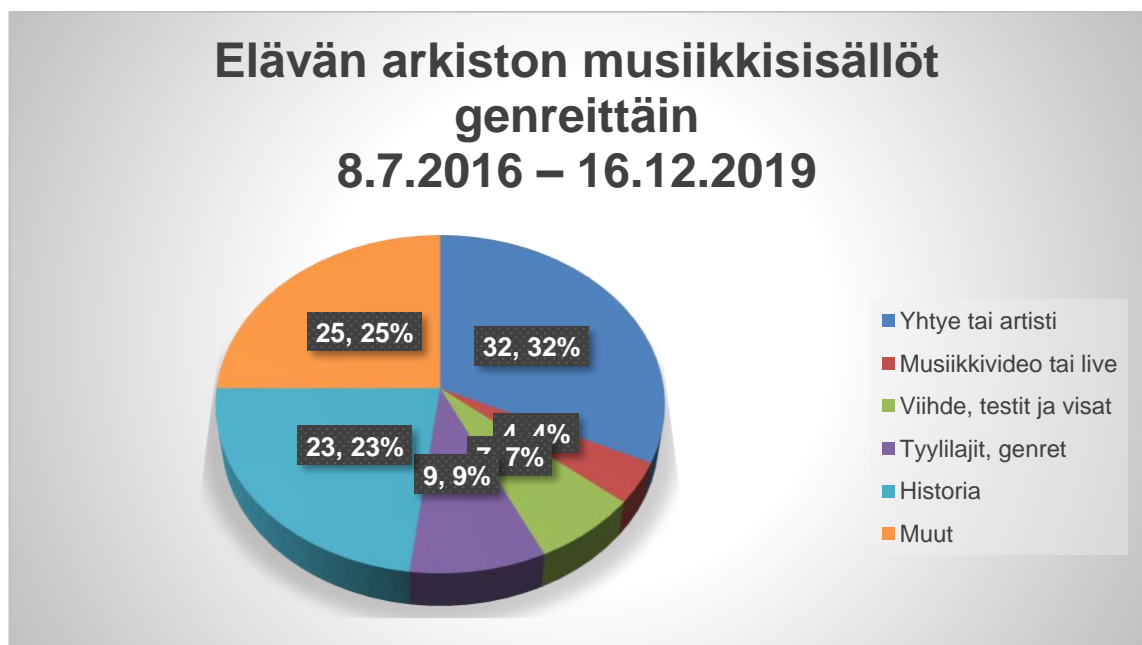
3.2 Musiikkijournalismi Elävässä arkistossa kategorisoituna

Elävä arkisto tarjoilee laajasti sisältöä, jonka pääteemana on musiikki. Vuodesta 2006 toimineessa palvelussa on tuhansia tunteja video- ja audiosisältöä, joista useat ihmiset voivat täyttää musiikinnälkäisiä vatsojaan. Mitä kaikkea Elävä arkisto sitten oikein sisältää?

Olen määritellyt artikkelit kuuteen eri kategoriaan: koostartikkeli artistista tai yhtyeestä, musiikkivideo tai live-esiintyminen, viihde, testit ja visailut, tyyllilajit ja genret, historia ja muut. Kategorijaottelu pohjautuu minun, opinnäytetyön laatijan, henkilökohtaisiin päätelmiin. Päätelmät nojaavat niin opinnäytetyössä tehtyyn kartoitukseen kuin toimittajan työssä tehtyihin huomioihin.

Artikkelien lisäksi Elävän arkiston alla on julkaistu Yle Areenaan suuria määriä vanhoja musiikkiohjelmaa kokonaisina tuotantokausina. Ohjelmistoon kuuluvat muun muassa Mikko Kuustosen luotsaama *Q ja tähdet*, *Lista top 40*, *Hittimittari* ja *Tuubi*. (Yleisradio 2020d.)

Alle olen listannut kaavion, josta näkee Elävän arkiston musiikkisisällön genreittäin aikavälillä 8.7.2016 – 16.12.2019, joka toimii tämän opinnäytetyön määrällisen aineiston tutkimuskohteena. Kuvailen sisältöjä genreittäin tarkemmin alaluvuissa.

Kaavio 1: Elävän arkiston musiikkisisällöt genreittäin: 8.7.2016 – 16.12.2019.

3.2.1 Esimerkki 1: Koostartikkeli artistista tai yhtyeestä

Ensimmäiseen kategoriaan kuuluvat koostartikkelit artistista tai yhtyeestä. Ne käsittelevät usein artistia tai yhtyettä, jonka ura on ollut huomion arvoinen joko valtakunnallisesti tai globaalilla tasolla. Elävässä arkistossa löytyy koostartikkeleita niin suomalaisista kuin kansainvälisistä artisteista ja yhtyeistä.

Koostartikkelit sisältävät yleensä leipätekstin sekä audio- ja videomateriaalia artistista tai yhtyeestä vuosien varrella. Materiaalit voivat olla esimerkiksi kevyempiä, lyhyitä klippejä, syväluotaavia haastatteluita, live-esiintymisiä tai musiikkivideoita. Artikkelin pituus riippuu audio- ja videosisällön laajuudesta. Joissain artikkeleissa sisältö painottuu vain tiettyyn ajanjaksoon.

Usein koostartikkelit summaavat tietyn esiintyjän uran pakettiin. Osa koostartikkeleiden artisteista tai yhtyeistä ovat edelleen aktiivisia, jotenka niitä tulisi tulevaisuudessa päivittää sitä mukaan, kun aiheesta kertyy lisää julkaistavaa arkistomateriaalia.

ELÄVÄ ARKISTO

ARTIKKELEIT | ELÄVÄN ARKISTON VIDEOT AREENASSA | ELÄVÄN ARKISTON AUDIOT AREENASSA | OHJELT | TV-OHJELMAT | RADIO-OHJELMAT | HEMMELIT | TARHATUMAT | PAIKAT

"Kaikki murheet poistaa kunnan rock'n'roll-show" – Maija Vilkkumaa nousi sukupolvensa lauluntekijöiden suunnannäyttäjäksi

© LUOGAARIA 7 MINUUTTIA

JAA

Kuva: Yle Mikko Vento

 PETRI LEHTOLA, HELSINKI

© JULKAISTU 08.03.2019 - 13:07

Laulaja-lauluntekijä Maija Vilkkumaa on kuulunut suomalaisen populaarikulttuurin vakionimiin jo 1990-luvulta lähtien. Hänen musiikkitapaalensa on sisältänyt ikivihreitä hittejä, täysiä keikkasaleja ja lukuisia listaykkösiä. Myöhemmällä urallaan Maija Vilkkumaa on myös sanoittanut kappaleita muille artisteille ja toiminut kirjoittajana. Elävä arkisto keräsi yhteen Vilkkumaa haastatteluita, live-esiintymisiä ja musiikkivideoita vuosien varrelta.

Dingofanludesta Tarharyhmään

"Kokonaisvaltainen kiinnostus musiikkiin alkoi Dingosta," pohti Maija Vilkkumaa Axa Sorjaseen haastattelussa ohjelmassa *Hylästä jotta ja Huomenta* (1999). Suosikkityhtyeen tarttuivat melodiat saivat nuoren laulaja-lauluntekijän tajumaan, että "musiikki ja sen kuuntelu voi olla elämää suurempaa ja merkittävä".

Inspiraatio omien laulujen tekoon löytyi teatterileireiltä, joissa illat vietettiin porukassa takan äänellä suomenklassikoita laulellen. Viistoistavuotias Vilkkumaa osti kitaran ja alkoi opettelemaan soittoa.

Kuva 4: Esimerkki koostartikkelista. Yle Elävä arkisto 2.3.2020.

3.2.2 Esimerkki 2: Musiikkivideo tai live-esiintyminen

Toisena esimerkkinä toimivat musiikkivideot ja live-esiintymiset. Nämä artikkelit sisältävät usein yksittäisen tai korkeintaan muutaman videon tai audion. Niiden pääpainona on jokin tietty esiintyminen tai musiikkivideo, jota taustoitetaan tekstillä.

Tämän kaltaisia artikkeleita tehdään nykyään harvemmin. Niihin kuitenkin törmää jatkuvasti varsinkin Elävän arkiston vanhempia artikkeleita kahlatessa, eikä artikkelityyppiä voi sivuuttaa genrejaossa. Nykyään artikkelit ovat julkaisuasultaan laajempia, eivätkä tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta yksittäiset live-esiintymiset tai musiikkivideot enää esiinny omissa artikkeleissaan.

Viimeisin iso hitti tämänkaltaisesta artikkelista oli loppuvuonna 2019 päivitetty artikkeli Leevi and The Leavingsin ainoasta julkisesta live-esiintymisestä. Kyseinen artikkeli on julkaistu jo vuonna 2010, mutta se päivitettiin perinpohjaisesti vuonna 2019.

The screenshot shows a webpage from Yle Elävä arkisto. At the top, there is a navigation bar with the title 'ELÄVÄ ARKISTO' and several menu items: ARTIKKELIT, ELÄVÄN ARKISTON VIDEOT AINEISSA, ELÄVÄN ARKISTON AUDIOT AINEISSA, OHJELT, TV-OHJELMAT, RADIO-OHJELMAT, HENKELÖT, TAPAHTUMAT, PAIKAT. The main heading of the article is 'Leevi and the Leavingsin ainoa live-esiintyminen katosi mutta löytyi 38 vuotta myöhemmin: Sinisilmä mansikkasuu'. Below the heading is a video player showing a live performance of a man in a white suit singing into a microphone. The video player has a play button and a 'AREENA' logo. Below the video player, there is a text block starting with 'Leevi and the Leavings -yhtyeen ainoa julkinen live-esiintyminen omalla nimellään tapahtui Suomen Euroviisu-alkukarsinnassa 1981. Esityksen kuvanauha oli pitkään kadoksissa. Äinutlaatuisen tallenne löytyi lopulta yhtyeen alkuperäisjäsenen Risto Paananen kotiarkistosta.' Below this text is a small audio player with the title 'Risto Paananen äinutlaatuisen kottivideo Sinisilmä mansikkasuu löysti tiensä Elävän arkistoon' and a play button. The audio player also has a 'Lataa' button.

Kuva 5: Esimerkki musiikkivideosta tai live-esiintymisestä. Yle Elävä arkisto 2.3.2020.

3.2.3 Esimerkki 3: Viihde, testit ja visailut

Kolmas, ja kävijämäärältään selkeästi suosituin kategoria on viihde, testit ja visailut. Kategorian menestys ilmenee varsinkin musiikkivisojen ja testien valtaisana suosiona. Niitä on julkaistu Elävässä arkistossa enenevässä määrin kesän 2018 jälkeen. Kategoriaan kuuluvat myös esimerkiksi hivenen pilke silmäkulmassa tehdyt, viihteellisemmät artikkelit. Niihin kuuluvat esimerkiksi ”*Kumpi kitaramies on karismaattisempi? Vertaile viisutyylejä meiltä ja muualta!*”-artikkeli ja koosteartikkeli Siskonpeti-ohjelman musiikkivideoista.

Musiikkiaiheiset testit ja visailut ovat keskittyneet valtaosin kappaleiden lyriikoiden arvailuun ja muisteluun. Elävästä arkistosta löytyy niin Queeniin pohjautuvaa lyriikkatestiä, joululauluihin pohjautuvaa testiä kuin vaikkapa Euroviisutestiä. Suurimman suosion on saanut kesällä 2018 julkaistu *Tahroja parketilla – vai miten se meni? Testaa, tunnetko Suomi-klassikoiden lyriikat!*

ELÄVÄ ARKISTO

ARTIKKELIT ELÄVÄN ARKISTON VIDEOT ARKISTOSSA ELÄVÄN ARKISTON AUDIOT ARKISTOSSA OHJEET TV-OHJELMAT RADIO-OHJELMAT HENKILÖT TAPAHTUMAT PAKAT

Tahroja parketilla – vai miten se meni? Testaa, tunnetko Suomi-klassikoiden lyriikat!

© 1 LIIKKAUVA & MIINUTITIA
JAL: f 14713 t 14713

PETRI LEHTOLA, HELSINKI

© JULKAISTU 27.06.2018 - 15:06, PÄIVITETTY 06.07.2018 - 15:11

Suomi on tuhansien järvien ja laulujen maa. Miten hyvin tunnet kotimaiset klassikot? Testaa tietosi Elävän arkiston leikkimielisessä testissä: valitse mielestäsi sopivin vaihtoehto täyttämään tyhjä kohta. Onnea matkaan!

J. Karjalainen - Välnö: "Alla _____ ei voi olla kukaan muu / Siellä siellä se Välnö on."

- omenapuun
- kirsikkapuun
- vaahterapuun
- tammiapuun

Kalja Koo - Tinakenkäyttö: "Hel, ei, ei, en sitä salaa / Näillä teillä loppuun palaa / Tinakenkäl on _____"

- samaa kaavaa
- sulaa laavaa
- läynnä naavaa

Kuva 6: Esimerkki viihteestä, testeistä ja visailuista. Yle Elävä arkisto 2.3.2020.

3.2.4 Esimerkki 4: Tyyllilajit ja genret

Neljäntenä esimerkkinä toimii koosteartikkelit eri tyyllilajeista ja genreistä. Niiden idea on samankaltainen kuin artistikoosteissa, mutta sisältöä määrittelevät eri musiikin tyyllilajit ja genret.

Minkälainen on Suomi-punkin historia? Miten hippiaate näyttäytyi suomalaisessa musiikissa 1960-luvun lopulla? Esimerkiksi näihin kysymyksiin löytyy vastaus Elävästä arkistosta.

Tyyllilajit ja genret-osioon voidaan liittää myös koosteet, jotka voivat olla toisistaan täysin irrallisia, mutta niitä yhdistää jokin tietty punainen lanka, teema. Esimerkiksi *Nämä viisi live-esitystä tiivistivät Suomen suosikit vuonna 1994* -artikkeli listaa Suomen suosikit -ohjelman viisi ikimuistoisinta esitystä vuodelta 1994. Toisena esimerkkinä käytän *Seksiä, biletyötä ja vapautta – kesäbiisien klassikoita musiikkivideoilla* -artikkelia. Siihen on listattuna kappaleita, joita yhdistävät kesähitti-status.

ELÄVÄ ARKISTO

ARTIKKEELIT ELÄVÄN ARKISTON VIDEOT AINESSA ELÄVÄN ARKISTON AUDIOT AINESSA OHJEET TV-OHJELMAT RADIO-OHJELMAT HENKILÖT TAPAHTUMAT PAIKAT

Punk kotoutui Suomeen peloista ja pahastuksesta huolimatta

© LURDAAKKA & MIEHULLTTUA

JAA F 885

Kuva: Yle kuvasto

JUKKA LINDFORS

© JULKAISTU 23.08.2016 - 14:00, PÄIVITETTY 01.08.2017 - 14:08

Energisyyden ja musiikillisen suoraviivaisuuden nimiin vannova punk rock kohtasi otollisen maaperän 1970-luvun lopun lama-Suomessa. Se törmäsi aluksi myös ennakkoluuloihin: uusi viilitys leimattiin vaaralliseksi väkivaltaviitteeksi ja anarkiaksi.

Punk rockin aikempia puolestapuhujia Suomessa oli Soundi-lehden toimittaja Mikko Montonen, joka teki aiheesta Ylelle radio-ohjelman lokakuussa 1977.

Punk ei ollut vain musiikillinen ilmiö vaan myös tapa saada äänensä kuuluville. Montonen määrittää. Nopea ja kovaääninen tyyli, jossa soittohalu oli tärkeämpää kuin taito, oli reaktio yleisöstään vieraantunutta valtavirran rockia vastaan. Samalla se ilmaisi nuorten ahdistusta ja epävarmuutta yhteiskunnassa, jolla ei ollut heille paljon tarjottavanaan.

Montonen jäljittää ohjelmassaan punkin musiikilliset juuret 1960-luvun rapakontakaiseen garagerockiin, jota innoitti Kinksin ja Troggin kaltaisten englantilaisbändien yksinkertainen lakevyys. Seuraavalla vuosikymmenellä amerikkalaiset The Stooges, New York Dolls tai Ramones inspiroivat puolestaan brittiläisen punkin pioneereja, vaikka saarivaltakunnassa laji saikin usein poliittisemmän sisällön kuin Amerikassa. Brittiyhteistä ohjelmassa esitellään mm. Clash, Buzzcocks, Boomtown Rats ja tietenkin Sex Pistols, joka suomalaismediassa nousi punk rockin keskeisimmäksi edustajaksi.

Kuva 7: Esimerkki genreistä ja tyyllilajeista. Yle Elävä arkisto 2.3.2020.

3.2.5 Esimerkki 5: Historia

Viides esimerkki kertoo artikkeleista, joihin liittyvät historialliset ilmiöt ja tapahtumat. Nämä artikkelit useasti taustoittavat ja selittävät joko erilaisia ilmiöitä tai tapahtumien kulkua. Historia-artikkelit pohjautuvat vahvasti menneisyyden tapahtumiin joko yksittäisinä tapahtumina tai kokonaisvaltaisempina ilmiöinä.

Historia-artikkelit kertovat esimerkiksi sen, miten legendaarisesta keikkapaikasta Lepakosta tuli Lepakko tai miten Ruisrockista kuoriutui monivivahteisen historiansa kautta yksi Suomen suosituimmista musiikkifestivaaleista.

Historia-artikkelit myös antavat sijaa tiettyjen yksittäistapauksien muistelulle. Niissä kerrotaan vaikkapa Jimi Hendrixin tai Chuck Berryn Suomen vierailuista.

Chuck Berry puhui Ylen rocktoimittajille vain tuokion – ja sekin nauha katosi

JAA: 65

Chuck Berryn haastattelu Ruisrockissa 1976

Kuuntele

 JUKKA LINDFORS

© JULKAISTU 20.03.2017 - 17:49. PÄIVITETTY 26.05.2017 - 11:22

Ylen sinnikkäät rockreportterit tunkeutuivat rock and rollin kuninkaan tarkasti vartioituun asuntovaunuun Ruisrockissa vuonna 1976. Lyhyt haastattelu esitettiin radiossa, mutta sen jälkeen tallenne katosi. Värikäs tarina jutun tekemisestä, häviämisestä ja uudelleen löytymisestä kerrottiin Chuck Berrylle omistetussa juhlaohjelmassa vuonna 1981.

Saavuttuaan Ruisrockin festivaalialueelle rocklegenda Charles Edward Berry (1926–2017) sulkeutui tuntikausiksi hänelle varattuun traileriin, jonka ikkunat oli peitetty. Paikalla pyöri monenlaista haastattelun hinkuajaa, mutta Berryn pr-henkilö huolehti siitä, että vaunun ovi pysyi tiukasti kiinni. Ylen toimittajat **Olli Pellikka** ja **Jake Nyman** saivat lupailuja juttutuokiosta, mutta mitään ei tapahtunut.

Pr-naisen poistuttua hetkeksi he päättivät ryhtyä suoraan toimintaan. Miehet marssivat sisään, ja tähti ottikin heidät suopeasti vastaan. Hän tosin vastaili ympäröivästä, mutta kysymyksetkin olivat ehkä samoja, joita hän oli kuullut vuodesta ja maasta toiseen.

Kun Berrystä suunniteltiin 50-vuotisjuhlaohjelmaa Rockradioon vuonna 1981 (joissakin lähteissä hänen syntymävuodekseen on ehdotettu myös 1931), nauhan olinpaikkaa ei muistanut enää kukaan. Siinä toivossa, että joku kuulijoista olisi äänittänyt kyseisen Ruisrock-raportin c-kasetille, toimitus pani haun päälle yleisön keskuudessa. Ja kävi ilmi, että kaikista ihmisistä nimenomaan kuuluisa nimikirjoitusten metsästäjä **Eki-setä** oli kuin olikin ymmärtänyt painaa rec-nappia oikealla hetkellä. Hänen c-kasetillaan haastattelu aarre saatiin pelastetuksi.

Kuva 8: Esimerkki Historia-kategorian artikkelista. Yle Elävä arkisto 2.3.2020.

3.2.6 Esimerkki 6: Muut

Kuudenteen kategoriaan kuuluvat kaikki muut artikkelit. Ne ovat sisältöjä, jotka eivät asetu kuvaavasti edellä mainittuihin kategorioihin.

Tähän kategoriaan olen listannut esimerkiksi ne artikkelit, jotka käsittelevät Areenassa julkaistujen kokonaisten musiikkiohjelmien taustoittavia artikkeleita. Edellä mainittuja artikkeleita löytyy sadan viimeisimmän musiikkiartikkelin joukosta huomattavan monta, sillä Elävä arkisto on tuonut laajalti vanhojen musiikkiohjelmien tuotantokausia kansan näkyville viime vuosina.

Rockstopin kuudes ja viimeinen vuosi

© LUKUAIKA 7 MINUUTTIA

JAA 51

Rockstopin auferot lavasteet studiossa. Kuva: Yle/Anja Lento

 VILLE MATILAINEN, HELSINKI

© JULKAISTU 21.07.2017 - 10:54.

Rockstopin kuudes vuosi jäi lopulta vain puolikkaaksi. Varsinaisia jaksoja nähtiin syksyn 1992 aikana viisi. Tammikuussa 1993 esitettiin vielä ohjelmasarjan koko viiden ja puolen vuoden lähetykseltä koottu muistokooste. Erikoisjaksossa kaudella nähtiin maineikas jenkkiyhtye Toto, lisäksi vierailtiin ulkomailta Yhdysvalloissa ja Englannissa sekä Pohjoismaissa kesäfestareilla. Ohjelmasarjan vihoviimeiset jaksot on koottu tähän artikkeliin.

Kuva 9: Esimerkki Muut-kategorian artikkelista. Yle Elävä arkisto 13.4.2020.

4 Tutkimusmenetelmät

Tässä opinnäytetyössäni olen käyttänyt erilaisia tutkimusmenetelmiä. Menetelmiksi valikoituivat kvantitatiivinen sisältöanalyysi Elävän arkiston käyttäjistä sekä puolistrukturoitu sähköpostihaastattelu Elävän arkiston kahdelle työntekijälle. Tämä opinnäytetyö sisältää siis niin laadullisen kuin määrällisen tutkimuksen elementtejä. Tässä luvussa kerron laadullisen ja määrällisen tutkimuksen menetelmistä sekä siitä, miten niitä on hyödynnetty opinnäytetyössäni.

4.1 Tutkimuskysymys

Tutkimuskysymys ilmaisee yhdellä lauseella tutkimuksen sisällön. Se luo pohjan koko työlle ja siihen peilautuu koko työn päämäärä: se, mitä tutkimuksella halutaan tavoitella. Proakatemian esseepankista löytyvässä esseessään Mui Hong kuvailee tutkimuskysymyksen olevan koko tutkimusprosessin kompassi, joka pitää tutkijansa oikealla tiellä ja estää harhapolut. (Hong 2019.) Tämän opinnäytetyön tutkimuskysymys on rajattu seuraavaan: Minkälaista musiikkisisältöä Yle Elävä arkisto tarjoaa ja miten sitä kulutetaan?

Tutkimuskysymys on koko tutkimuksen ohjenuora. Hong mainitsee, että opinnäytetyökokoisen tutkimuksen tulisi vastata vain yhteen kysymykseen. Tällä varmistetaan, ettei työ lähde rönsyilemään ja lopulta räjähdä käsiin. Rajaus on kaiken A ja O. (Hong 2019.)

Kun lähdin pohtimaan tutkimustani, oli tavoitteeni kunnianhimoinen. Halusin listata *kaikki Elävän arkiston musiikkiartikkelit* yksiin kansiin ja tutkia niiden kuluttajaprofiilia. Tutkimuskysymystä oli kuitenkin pakko rajata vain sataan uusimpaan artikkeliin, sillä aikataulu oli tiukka ja aineiston keruu tapahtui manuaalisesti klikkailemalla. Myös opinnäytetyöohjaajani suositteli rajausta.

Mielestäni rajaus oli pakko tehdä myös siksi, että muuten tutkimukseen käytetty aika ei olisi ollut kaikkien niiden työtuntien arvoinen. Keskittämällä huomio pienempään sisältömäärään mahdollisti sen, että kykenin paneutumaan kävijädataan tarkemmin. Tutkimusaineisto rajautui vuosille 2016 – 2019.

Tutkimusprosessin suunnitteluvaiheessa on elintärkeää olla pitkäjänteinen. Suunnitteluvaiheessa täsmennetään seuraavat asiat: asiaongelma, tutkimuskysymys,

joka pohjautuu asiaongelmaan, teorian ja konkretian määrittely, tutkimusmenetelmät ja itse tutkimuksen toteutus. (Hong 2019.)

4.2 Laadullinen ja määrällinen tutkimus

Määrällisessä eli kvantitatiivisessa tutkimuksessa ollaan yleensä kiinnostuneita erilaisista syy- ja seuraussuhteista, luokittelusta, vertailusta ja ilmiöiden selittämisestä, jotka perustuvat lukuihin. Määrällisen tutkimuksen menetelmät ovat usein laskennallisia tai tilastollisia. (Jyväskylän yliopisto 2015.)

Määrälliselle tutkimukselle on keskeistä käsitteiden määrittely, aiempien tutkimusten johtopäätökset sekä tutkittavaa ilmiötä käsittelevät teoriat. Tutkijan on tunnettava tutkittava ilmiö, jotta voidaan laatia yksityiskohtaisemmat kysymykset itse meneillä olevaan tutkimukseen. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara. 2009, 140.)

Nimensä mukaan määrällisen tutkimuksen tarkoituksena on saavuttaa valituin keinoin mahdollisimman suuria määriä informaatiota tutkittavasta ilmiöstä. Määrällisen tutkimuksen tutkimusmateriaali kohdennetaan usein laajemmista aineistomääristä. Sen tarkoituksena on mitata esimerkiksi suurempien massojen käyttäytymismalleja ja tehdä näistä tuloksista johtopäätöksiä. (Hirsjärvi ym. 2009, 13-14.) Lyhyesti sanottuna määrällinen tutkimusmenetelmä kertoo, miten suuret massat toimivat. Tämän jälkeen tutkija analysoi, miksi suuret massat toimivat niin.

Laadullisen eli kvalitatiivisen tutkimuksen tarkoituksena on käsittää tutkittavaa ilmiötä. Laadullinen tutkimus jo nimensä perusteella viittaa siihen, että tutkimusmenetelmät ja kohderyhmä valitaan tarkkaan ja harkiten. Laadullinen ja määrällinen tutkimus kulkevat usein käsikkäin ja ne eivät sulje toisiaan pois. (Hirsjärvi ym. 2009, 13-15.)

Yleisimmät aineistonkeruumenetelmät laadullisessa tutkimuksessa ovat haastattelu, kysely, havainnointi sekä jo olemassa oleviin dokumentteihin pohjautuva tieto. Laadullisessa tutkimuksessa näitä kaikkia voidaan yhdistellä, soveltaa tai käyttää rinnakkain riippuen tutkimusongelmasta. (Tuomi & Sahajärvi 2012, 71.)

Laadullisen tutkimuksen määrittäminen muuttuu helpommaksi, kun sitä verrataan määrälliseen eli kvantitatiiviseen tutkimukseen (Eskola & Suoranta 2000, 13–14). Tämä tukee sitä, miksi olen käyttänyt tässä opinnäytetyössäni molempia tutkimusmenetelmiä.

Määrällisen analyysin tueksi haastattelin kahta Yle Elävän arkiston työntekijää. Halusin tutkia aihetta paremmin ja koin haastatteluiden olevan hyvänä osana kokonaisuudessa.

Laadullisen tutkimuksen aineisto on lähes aina tekstiä, joskin siihen voidaan soveltaa myös kvantitatiivisia lukutapoja. Siinä missä määrällisessä tutkimuksessa aineisto pohjautuu massoihin ja niiden käyttöön, toimii laadullinen tutkimus toisin: siinä keskitytään pienempään määrään tapauksia ja niitä pyritään analysoimaan mahdollisimman perusteellisesti. Tieteellisyyden kriteerinä on laatu, ei määrä. (Eskola ym. 2000, 13–20.)

Valtaosassa laadullisissa tutkimuksissa ei ole hypoteesia. Se tarkoittaa käytännössä sitä, että tutkittavasta aiheesta ei ole muodostunut tutkijalle ennako-odotuksia tutkimustuloksista. (Eskola ym. 2000 13–20.) Laadullinen tutkimus voikin parhaimmillaan olla tutkijalle kuin seikkailu. Se voi olla suuri, yllätyksellinen oppimisprosessi.

Laadullinen tutkimus on joustavampi tapa tehdä tutkimusta verrattuna määrälliseen tutkimukseen. Se tosin vaatii tutkijalta enemmän mielikuvitusta. Siinä missä määrällisessä tutkimuksessa numerot ja tilastot puhuvat usein puolestaan, on laadullisen tutkimuksen tekijän kyettävä tuottamaan uusia tutkimusmenetelmiä ja kokeiluja.

4.3 Tutkimuksen toteutus

Määrällinen tutkimusmenetelmäni oli yksinkertainen. Lyhyesti sanottuna ryhdyin selaamaan Elävää arkistoa uusimmasta artikkelista vanhimpaan, niin kauan kunnes sata musiikkiartikkelia oli kerääntynyt listaani. Huomattavaa on kuitenkin se, että musiikkisisältöä on luotu vuodesta 2006 alkaen. Näitä sisältöjä ei oteta huomioon, vaan keskityn vuosiin 2016 – 2019. Aihetta voidaan tutkia myöhemmin enemmän ja laajemmin aina perustamisvuoteen asti, mikäli se koetaan järkeväksi.

Jo alkujaan tiedostin, että itse tutkimusprosessi tulee olemaan työläs, joten rajaus kevensi taakkaani. Huomioitavaa on se, että Elävän arkiston sivuilla julkaistaan myös esimerkiksi Yle Klassiselle kuuluvaa *Musiikin syntymäpäiväkalenteria*, jota en huomionnut tässä opinnäytetyössä. Halusin keskittyä sisältöön, joka on julkaistu pelkästään Elävän arkiston alla. Rajasin tutkimuksestani pois myös Elävän arkiston ruotsinkielisen version *Arkivetin* samoista syistä.

Aineistonkeruussa laadin Excel-taulukon, jonne listasin seuraavat seikat: artikkelin linkki, päivämäärä, kävijöiden ikä- ja sukupuolijakauma, artikkelissa käytetty aika yhteensä, kävijän keskimääräinen vierailuaika, kävijämäärä ja artikkelin keskimääräinen prosentuaalinen lukuosuus. Viimeisin tarkoittaa sitä, miten paljon keskimäärin lukija kuluttaa keskimäärin artikkelin sisällöstä ennen poistumistaan.

Analysoin aineistoa siten, että paneuduin jokaiseen seikkaan yksitellen ja tein näistä johtopäätöksiä. Sen lisäksi silmäilin yleiskuvaa ja sitä, esiintyykö aineistossa muita yleisiä huomioita.

Artikkelit sijoittuivat vuosille 2019 – 2016. Elintärkeää on huomioida se, että tämä opinnäytetyö ei ole tarpeeksi laaja kuvastamaan täydellistä kokonaiskuvaa Elävän arkiston musiikkiartikkeleiden kävijöistä. Kuten mainitsin, artikkeleita on tehty vuodesta 2006, joten laajempi tutkimus on tarpeen. Tällä tutkimuksella tuodaan kuitenkin esille yleiskuvaa, minkälaista musiikkijournalismia Elävä arkisto tarjoaa ja minkälainen on sen kävijäkunta sekä mitkä sisällöt ovat olleet onnistuneimpia.

Haastattelu tutkimusmenetelmänä pohjautuu haluun tietää, mitä haastateltava ihminen ajattelee ja miksi hän toimii niin kuin toimii. Haastattelu kulkee usein rinnakkain kyselyn kanssa, vaikkakin niillä on eroavaisuutensa. Eroavaisuus liittyy tiedonantajan toimintaan itse tiedonkeruuvaiheessa. Kyselyssä tiedonantajat täyttävät kyselylomakkeen joko valvotussa ryhmätilanteessa tai kotonaan. Haastattelu on henkilökohtaisempi, ja siinä haastattelija esittää kysymykset usein suullisesti ja merkitsee tiedonantajan vastaukset muistiin. (Tuomi ym. 2009, 72-73.)

Haastattelun suurin vahvuus on sen joustavuus. Haastateltavan on mahdollista pyytää lisäselvitystä kysymykseen, haastattelija voi oikaista väärinkäsityksiä, selventää ilmaisua tai sanamuotoa sekä käydä keskustelua tiedonantajan kanssa. Perinteisessä kasvokkain tapahtuvassa haastattelussa joustavuutta lisää se, miten haastateltava voi muuttaa lennossa kysymysjärjestystä ja kysyä tarkentavia lisäkysymyksiä haastateltavalta. (Tuomi ym. 2009, 72-73.)

Kasvokkain tapahtuvassa haastattelussa isossa roolissa on myös nonverbaalinen viestintä. Se, miten asiat ilmaistaan ja tiedonantajan kehonkieli ovat tärkeitä tekijöitä, jotka on hyvä huomioida (Tuomi ym. 2009, 73). Haastattelun etuina on myös se, että haastateltavaksi voidaan valita henkilöt, joilla on kokemusta tai näkemyksiä tutkittavasta ilmiöstä (Tuomi ym. 2009, 74).

Tässä opinnäytetyössäni haastattelin kahta henkilöä. Toinen heistä on Elävän arkiston toimittaja Ville Matilainen, joka on tehnyt urallaan useita musiikkisisältöisiä artikkeleita Elävään arkistoon muun sisällön lisäksi. Toinen haastateltavista on Arkistojulkaisu-toimituksen tuottaja Juhana Säilynoja.

Tekemäni haastattelut olivat käytännössä puolistrukturoituja haastatteluja. Tässä haastattelumuodossa kysymykset ovat valmiiksi mietittyjä ja kaikille haastateltaville samat, mutta ne eivät sisällä valmiita vastausvaihtoehtoja (Näpärä 2017). Strukturoidussa eli lomakehaastattelussa tutkija laatii kysymyksiin vastausvaihtoehdot ja ne täytetään ohjatusti (Eskola & Suoranta 2000, 86). Puolistrukturoitu haastattelu on strukturoitua haastattelua vapaamuotoisempi, vaikkakin se sisältää tyypillisesti selvät raamit. Puolistrukturoitua haastattelua suositellaan käyttämään silloin, kun asiaa on tutkittu suhteellisen vähän. (Näpärä 2017.)

Puolistrukturoitua haastattelua kuvataan myös teemahaastatteluksi. Sitä käytetään silloin, kun asiaa ei tunneta hyvin eikä tutkimusasetelma ole tarkoin määrätty. Tutkija esittää avoimia kysymyksiä, joihin ei ole valmiita vaihtoehtoja vastauksille. (Kajaanin ammattikorkeakoulu 2020.)

Strukturoidun haastattelun avovastauksista voidaan kerätä aineistoa laadullisen tutkimuksen tarpeisiin. Niillä voidaan yleistää tuloksia tai vaikkapa herätellä ideoita ennen laadullisen tutkimuksen toteuttamista. Strukturoitu haastattelu voi myös toimia teemahaastattelun pohjana. (Hirsjärvi ym. 2009, 64.)

5 Tutkimuksen tulokset

Tämän tutkimuksen aineisto pohjautuu Yle Dashboard -nimisen ohjelman keräämiin kävijätietoihin. Sen toimivuutta voidaan pitää suhteellisen validina. Tähän lukuun on eriteltynä nostamiani huomioita kävijätiedoista ja sisällöstä. Luku sisältää myös haastatteluiden analysoinnin sekä informaatiota haastattelumenetelmistä.

Tutkimustulokset antoivat selkeän kuvan siitä, minkälainen kävijäkunta Elävällä arkistolla on. Ne osoittivat, että Ylen Elävän arkiston musiikkijournalismin kuluttajayleisö on monipuolista ja sisältää ihmisiä molemmin puolin 45 ikävuotta, niin miehiä kuin naisia. Muita sukupuolia Dashboard ei huomioi, ja siihen mielestäni pitää tulla muutos tulevaisuudessa.

Tyypillisin Elävän arkiston musiikkijournalismin lukija on yli 45-vuotias mies. Kevyempää ja viihteellisempää sisältöä kulutetaan eniten. Testit ja visailut nousevat selkeästi suosituimpien sisältöjen joukkoon. Myös suuret suomalaiset artistit ja yhtyeet, kuten Leevi and The Leavings tai Saara Aalto, olivat edustettuna listan kärkipäässä.

Tutkiessani artikkeleita huomasin niiden sisällön olevan rikastuttavan laaja-alaista. Elävässä arkistossa toisesti löytyy musiikkijournalismia laidasta laitaan.

5.1 Yksittäiset kävijämäärät

Kävijämäärät on laskettu viikon 7 aikana. Tämän jälkeen en päivittänyt listaa, sillä rajaus oli vedettävä. Huomioin kuitenkin, että esimerkiksi suosituimmat artikkelit (visailut ja testit) olivat kasvattaneet roimasti sivulatauksiaan viikon 7 jälkeen. Syynä tähän voidaan pitää muun muassa sisällön onnistunutta leviämistä sosiaalisessa mediassa ja artikkelinostoja Yle.fi:n etusivulle.

Suosituin musiikkiartikkeli on *“Tahroja parketilla – vai miten se meni? Testaa, tunnetko Suomi-klassikoiden lyriikat!”*. Sen suosio on moninkertainen verrattuna toiseksi suosituimpaan artikkeliin. Suomi-klassikoiden lyriikkatestillä on 25.2.2020 mennessä 172 231-sivuvierailua ja sen kokonaiskäyttöaika on 5091 tuntia. Kyseessä on valtava hitti.

Toiseksi suosituimmalla artikkelilla *“Leevi and the Leavingsin ainoa live-esiintyminen katosi mutta löytyi 38 vuotta myöhemmin: Sinisilmä mansikkasuu”* on noin 81 225

sivuvierailua 25.2.2020 mennessä. Sisältöä on kulutettu edellä mainittuun päivään mennessä 759 tuntia. Artikkelit on luotu jo vuonna 2010, mutta sitä päivitettiin loppuvuonna 2019 uudella myöhemmin löytyneellä videomateriaalilla. Kyseessä on eksklusiivinen videotallenne, jota ei löytyne muualta. Menestyksekkäiden lukujen lisäksi artikkeleita voidaan pitää suurena kulttuuritekona suomalaisen populaarikulttuurin historiassa.

Kävijämäärältään kolmanneksi suosituin (54 215 kävijää) oli myös Gösta Sundqvistiin liittyvä, hänestä itsestään kertova koosteartikkelit. Seuraavat kolme suosituinta artikkeleita olivat kaikki testejä: Joululaulu-testi, Euroviisu-testi ja Queen-testi.

Huomioitava seikka kävijämäärien osalta on se, että vanhimmat artikkelit eivät automaattisesti sisällä suurimpia kävijämääriä. Julkaisuajankohdan sijaan tärkeämpää on itse sisältö. Kevytluontoiset testit ovat suurin menestyjä tällä saralla. Ne ovat usein nopeata ja helppoa sisältöä, ja suomalaisten voidaan tulkita olevan hyvin kilpailuhenkistä kansaa.

Testien suosion olen huomionut myös muualla työskennellessäni. Visailujen ja testien suosio ruokkii helposti itse itseään, sillä niiden tuloksia jaetaan usein myös muille sosiaalisessa mediassa. Samalla haastetaan oma lähipiiri mukaan kilvoitteluun: ”Osaatko yhtä hyvin/huonosti kuin minä?” Tavoittavuuden kasvaessa sisältöä kulutetaan runsaammin.

Testien lisäksi henkilövetoiset sisällöt ovat Elävän arkiston ikisuosikkeja. Gösta Sundqvistin lisäksi esimerkiksi Saara Aalto, Kikka, Andy McCoy ja Juice Leskinen herättävät runsasta kiinnostusta.

5.2 Ikäjakauma

Tässä tutkimuksessa jaottelen ikäjakauman alle 45-vuotiaisiin sekä sitä vanhempiin. Iso huomio on, että otoksessa vain muutamaa artikkelia lukuun ottamatta Elävää arkistoa kuluttavat eniten yli 45-vuotiaat. Keskimääräisesti artikkeleissa vieraili 40,5 prosenttia alle 45-vuotiaita ja 59,5 prosenttia vierailijoista kuului yli 45-vuotiaisiin. Sadasta artikkelista vain yhdessätoista artikkelia kuluttivat enemmän alle 45-vuotiaat. Se tietysti tuo mukanaan omia haasteita väestön ikääntyessä – miten saada myös nuoret sitoutumaan Elävän arkiston sisältöihin?

Toisaalta ikäkysymys ei ole Elävän arkiston kohdalla niin huolestuttava, sillä sivusto pohjautuu hyvin pitkälti nostalgia-arvoon. Nuoremmille ei välttämättä ole vielä ehtinyt kerääntyä niin paljoa arkistomateriaalia, joka kiinnostaa, herättää muistelemaan ja fiilistelemään.

Ikäjakaumassa huomattavaa on se, että nuorempia käyttäjiä kiinnostavat varsinkin uudemmat esiintyjät ja ilmiöt. Heitä kiinnostavat juuri heille tyypilliset, 90- ja 2000-luvun bändit ja sukupolvikokemukset. Esimerkiksi 1930-luvun radiotallenteet eivät kiinnosta juurikaan alle 45-vuotiaita, vaikkakin aiheen sisältö on kulttuurillisessa kontekstissa hyvin merkittävä.

Musiikkijournalismin genre on Elävässä arkistossa paljolti rock-painotteista. Lienee hyvä pohtia, johtuuko genrepainotteisuus toimittajien musiikkimausta vai yleisön kiinnostuksenkohteista. Itse arvioin molempien vaikuttaneen asiaan. Rock on genrenä varsinkin keski-ikäistyvien ihmisten nuoruusmusiikkia, joten se kutsuu helpommin juuri heitä nostalgisoimaan kitaravetoisen sisällön pariin.

Esimerkiksi rap tai urbaani musiikki ovat aliedustettuna Elävän arkiston sisällössä, ja olisikin mielenkiintoista tutkia, saisiko näiden genresisältöjen lisääminen liikkeelle paremmin myös nuorempia sukupolvia.

5.3 Sukupuolijakauma

Kuten mainitsin, käyttöliittymä, joka kerää kävijädataa, rajaa sukupuolet pelkästään naisiin ja miehiin. Olen tämän tutkimuksen yhteydessä jaotellut siis sukupuolet kahteen.

Ensimmäinen huomio on se, että miehet käyttävät Elävän arkiston sisältöä enemmän. Sadasta artikkelista vain seitsemässätoista artikkelissa oli lukijoina naisennemistö. Huomattavaa on se, että artikkeleissa, joissa oli lukijoina naisennemistö, jäivät prosentuaaliset sukupuolierot monissa pieniksi. Jotkut artikkelit olivat selkeämmin ”äijäsisältöä”, sillä yhdeksässä artikkelissa sadasta miesten osuus oli 70 prosenttia tai jopa sen yli. Keskiarvoisesti artikkeleissa naisia oli 41,6 prosenttia ja miehiä 58,4 prosenttia.

Naisia kiinnostaa enemmän hivenen kevyemmät, viihteelliset artikkelit sekä artikkelit, joiden pääosassa on yksi tai useampi nainen. Suosittuja artikkeleita naisten

keskuudessa olivat esimerkiksi koostartikkelit naisartisteista ja Siskonpeti-komediasarjan musiikkivideokooste.

5.4 Muita huomioita

Keskimääräisesti Elävän arkiston artikkeleita luetaan kokonaisuudessaan 59,9-prosenttisesti alusta loppuun asti ennen lukijan poistumista. Pienin artikkelin keskimääräinen lukuprosentti oli 26,7% ja suurin oli 81,7%.

Jos artikkelia luetaan keskimääräisesti yli sen puolen välin, voidaan sitä pitää ihan onnistuneena lukuna. Tämä yleistys on omani ja perustuu kokemukseeni toimittajana Elävässä arkistossa. Monet kuluttajat saattanevat silmäillä otsikon ja alustuksen, mutta eivät jatka lukemistaan pidemmälle. Toisille riittää vaikkapa artikkelissa esiintyvän otsikkovideon tai -audion katselu, eivätkä he syvenny itse tekstiosuuteen.

Prosenttimäärään vaikuttavat luonnollisesti artikkeleiden kokonaispituudet. Jotkut lyhyemmät artikkelit saavuttavat helpommin koreamman kokonaisluetun prosenttiosuuden. Poikkeuksia toki myös on. Esimerkiksi niin sanotusti spesifimmät ja marginaalisemmat sisällöt luetaan herkästi tarkemmin, ja tällöin niiden keskimääräinen lukuprosentti on usein korkeampi. Mainittujen artikkeleiden kävijämäärät eivät kuitenkaan aina ole kovinkaan suuria. Yleisradion luonteen vuoksi nämä ovat kuitenkin tärkeitä merkkipaaluja lisäämään organisaation tärkeyttä kaikille ihmisille. Yleisradion tulee tarjota näkyvyyttä myös marginaali-ilmiöille ja -esiintyjille.

Artikkelin menestystä voidaan mitata klikkausmäärän lisäksi myös sen kokonaiskulutuksen suuruudella. Kokonaiskulutus tarkoittaa sitä, miten paljon artikkelissa on käytetty yhteensä aikaa tunneissa mitattuna. Valtaosin klikatuimpien artikkeleiden listan kärjessä komeilevat myös suurimmat kokonaiskulutuksen määrät. Kymmenen klikatuimman artikkelin lista on likimain samanlainen kuin listaus kymmenen suurimman kokonaiskulutuksen omaavista artikkeleista. Tämä on luonnollista: mikäli artikkeliin saapuu enemmän lukijoita, näkyy se myös artikkelin kokonaiskulutuksen määrässä. Joitain pieniä poikkeamia tässä vertailussa tosin löytyy, mutta lähinnä listasijoituksissa.

Suurien merkkimäärien artikkelit ovat luonnollisesti myös keskimääräisesti suurimman käytetyn vierailuajan kärjessä. Vierailuajan kokonaiskeskiarvo listatuissa artikkeleissa on

1 minuutti ja 16 sekuntia. Pienin käytetty aika oli 21 sekuntia ja suurin oli 2 minuuttia 43 sekuntia. Mediaani luvulle oli 1 minuuttia ja 10 sekuntia.

Pitkät artikkelit saavat yleisön jäämään sivulle pidempään. Niiden lukuprosentti ei tosin välttämättä ylitä puolenvälin rajapyykkiä. Syyksi tähän ilmiöön ei voida sanoa pitkien artikkeleiden huonommuutta, vaan kulutustottumuksia ja yleisön ajankäyttöä. Pitkille artikkeleille ei välttämättä löydetä aikaa kuluttaa niitä loppuun asti.

Vierailuaikaan vaikuttanee myös se, että monesti kuluttajat lukemisen sijaan niin sanotusti skannaavat sisällön. Mediashaken sivuilla julkaistun Matti Hirvosen blogitekstin mukaan jopa 79 prosenttia kuluttajista skannaa verkkosisältönsä kokonaisvaltaisen lukemisen sijaan. Skannaaminen tarkoittaa, että lukija etsii tekstistä pääpiirteet, eikä hän lue tekstiä kokonaisuudessaan. (Hirvonen 2011.) Skannauksen takia verkkoartikkeleiden kokonaiskulutusaika jää vääjäämättä pienemmäksi.

Suurin osa Elävän arkiston sivustolle tapahtuvasta liikehdinnästä pohjautuu hakukoneiden lisäksi sosiaalisen median julkaisuihin ja Yle.fi-etusivunostoihin. Tulevaisuudessa sen merkitys tuskin ainakaan vähenee. Omien huomioideni mukaan ihmiset jakavat sosiaalisen median kanavissaan toisille mieluiten juurikin testejä ja myös kevyempää viihdettä. Tavoittavuus sosiaalisessa mediassa varmasti selittänee myös artikkelien suosiota tai sen puuttumista.

Mielestäni jokaisen toimittajan tulee koko ajan enenevässä määrin perustyaonsa ohessa havainnoida ja kartoittaa sosiaalisen median alustoja ja niiden algoritmeja. Nykypäivänä on elintärkeää tiedostaa, minkälainen sisältö toimii parhaiten esimerkiksi Instagramissa tai Facebookissa. Alustoilla on valtavia eroja ja tämän tietotaidon tulisi kuulua jokaisen toimittajan takataskuun.

5.5 Haastattelu ja sen tulokset

Kuten aiemmin jo kerroin luvussa 4.3, opinnäytetyöni haastattelut tapahtuivat sähköpostitse. Lähetin sähköpostilla kysymyspatteriston ja annoin haastateltaville noin viikon aikaa vastata kysymyksiin sekä kysyä aiheesta tarvittaessa lisää. Haastateltavan tulisikin eettisyyden nimissä tietää etukäteen, mikä on haastattelun aihe, ja haastateltavalle olisi hyvä lähettää kysymykset etukäteen tutustutettaviksi (Tuomi ym. 2009, 73).

Haastatteluni oli myös tältä osin eettinen, sillä annoin haastateltaville reilusti aikaa vastailta kysymyksiin. Lisäksi haastattelupyynnöstä tehdessäni kerroin opinnäytetyöstäni ja haastattelusta tarkemmin. Toki olin avannut aihetta jo ennenkin kasvokkain työpaikallani.

Miksi haastattelut tehtiin puolistrukturoidusti? Syy tähän on yksinkertainen: Suomi oli kirjoittamisprosessin aikana poikkeustilassa vallitsevan koronavirusepidemian takia. Sähköpostihaastattelu oli mielestäni tilanteeseen ja aikatauluihin nähden käytännöllisin ja järkevin tapa kerätä lisää materiaalia tutkimukseeni.

Halusin pitää haastatteluni lyhyenä ja ytimekkäänä. Kysyin haastatteluissa seuraavia asioita:

1. Mitkä vahvuudet näet Elävän arkiston musiikkijournalismissa?
2. Entä mitkä heikkoudet?
3. Koetko Elävän arkiston olevan erilainen musiikkisisällöltään verrattuna muihin medioihin?
4. Tutkimuksessani nousi ilmi varsinkin se, että Elävän arkiston musiikkisisältöä kuluttavat eniten +45 miehet. Osaatko sanoa, miten se pystyisi tarjoamaan paremmin sisältöä myös alle 45-vuotiaille? Entä naisille?
5. Minkälaista sisältöä Elävä arkisto voisi tulevaisuudessa tarjota? Muuttuuko jokin?

Haastatteluiden perusteella Elävän arkiston yksi isoimmista vahvuuksista on nostalgia ja se, että Elävä arkisto taustoittaa sisältönsä huolella. Myös tekijänoikeusasiat ovat kunnossa verrattuna vaikkapa YouTubeen.

Vahvuudet on ehdottomasti tarjota ihmisille heille nostalgista sisältöä ja kertoa yllättäviä tarinoita heille tutun musiikin takaa. Vahvuutena on se, että voimme tarjota juuri sen sinulle tärkeän biisin sopimuksia ja tekijöitä kunnioittaen, toisin kuin YouTube, jossa usein biiseille ei ole lupaa olla siellä. (Säilynoja 19.3.2020.)

Toinen haastateltavista kertoi ohjelmien itsessään olevan Elävän arkiston vahvuus. Leipätekstin yhteydessä tarjotut video- ja audiosisällöt parantavat yleisön kokemusta.

Vahvuuksina on ennen kaikkea ohjelmat journalismin takana. Ohjelmat ja ohjelmatiedot antavat luotettavan pohjan tehdä journalismia, jonka lähteet myös

pitävät kutinsa. Lisäksi se, että journalismin yhteydessä voidaan tarjota video- tai audiosisältönä viitattu ohjelma tai esitys, parantaa yleisön kokemusta. (Matilainen 19.3.2020.)

Tekijänoikeussopimusten noudattaminen luo omia haasteitaan sisällöntuotannossa. Säilynoja toteaa Elävän arkiston haluavan tarjota kokonaisuuksia ja kokonaisia musiikkiohjelmia, mutta vielä kaikki tekijänoikeussopimukset eivät siihen sovellu. Hänen mukaansa osa ihmisistä kokee myös yksittäiset lauluesitykset mielekkäämpinä verrattuna kokonaiseen musiikkiohjelmiin.

Tutkiessani Elävän arkiston musiikkisisältöä huomaan väitteen olevan tosi. Monesti yksittäiset esiintymiset tai kappaleet keräävät suurempia kävijämääriä verrattuna kokonaiseen tuotantokausiin. Elävä arkisto on julkaissut useita kokonaisia musiikkiohjelmien tuotantokausia vuosien varrella ja niiden katsojamäärät eivät yllä yhtä korkealle verrattuna yksittäisiin videotallenteisiin.

Myös Matilaisen mielestä tekijänoikeusasiat luovat haasteita. Moni aiheidea saattaa kaatua siihen, ettei materiaalilla yksinkertaisesti ole tekijänoikeuksia. Jos ohjelmaa, tai osaa siitä, ei voida julkaista, ei tule myöskään sisältöä. Toisaalta, vaikka tekijänoikeusasiat ovat niin sanotusti ”pakollinen paha”, jotka sanelevat toimintaa, on asia kuitenkin positiivinen ongelma. Pahempaa hallaa tulisi, mikäli julkaisuja tehtäisiin ilman tekijänoikeuksien noudattamista.

Haastatteluissa korostui myös Elävän arkiston asiantuntevuus. Elävän arkiston sisältö on vahvasti journalistista ja sisältöä taustoitetaan asiantuntevasti. Molemmat haastateltavat vertailivat sisältöä YouTubeen: Elävä arkisto tarjoaa sisältöä, joka on laillista, eikä se sisällä yleistyviä YouTube-klippejä, joissa saattaa esiintyä tekijänoikeusrikkomuksia.

Haastatteluissa nousi esiin myös se, että Elävän arkiston sisältö on aina joko Yleisradion tekemää, tai ainakin lunastamaa tavaraa, jonka myötä sisältö on omaa.

Kysymykseen, miten naiset tai nuoret ihmiset löytäisivät Elävän arkiston sisältöön paremmin, sain mielenkiintoisia vastauksia. Tärkeää olisi kehittää käyttökokemusta myös nuoremmille. Säilynoja kuvailee, miten Elävän arkiston vahvuutena on sen nostalgia-arvo ja tulevaisuudessa tulisikin selvittää, mihin musiikkisisältöön nuoremmilla liittyy nostalgiaa.

Mitä nuorempi ihminen, sitä enemmän hänen lempimusiikkinsa on juuri tämän hetken musiikki ja siihen kulutukseen toimii paremmin moni muu palvelu tällä hetkellä. Meidän vahvuus on nostalgia. On selvitetävä lisää, mihin musiikkisisältöön nuoremmilla liittyy nostalgiaa. (Säilynoja 19.3.2020.)

Matilaisen mielestä sisällöntekijäjoukon nuorentaminen voisi olla yksi keino tavoittaa enemmän naisia ja nuoria. Myös musiikkisisältöjen tekijöiksi pitäisi saada hänen mukaansa naisia. Nuorten ja naistoimittajien sisältö voisi tuoda lisää yleisöä samoilta sektoreilta.

Toki kaiken pohjana on toimituksessa määrittelemätön ohjelma-aineisto, mutta väitän, että journalistisella valikoinnilla on paljon tekemistä yleisön muodostumisen kanssa (Matilainen 19.3.2020).

Matilainen myös ehdottaa uusien musiikkisopimusten luontia ja yhteistyön tiivistämistä eri toimitusten kanssa, jotta Elävän arkiston musiikkisisältö tavoittaisi myös paremmin nuoremmat ikäpolvet ja naiset.

Säilynoja toteaa haastattelussa Elävän arkiston voisivan tarjota enemmän juuri nuorempien sukupolvien nostalgiaa. Nykyään musiikinkuuntelu on sirpaleisempaa, joten Elävän arkiston tulee kehittää käyttökokemustaan Yle Areenan kehittämisen kautta. Lisäksi hän toteaa, että Elävän arkiston tulee tarjota kokonaisvaltaisempaa viihdettä. On tarjottava tietoa ilmiöistä, jotka ovat uudelle yleisölle relevantteja.

Matilainen puolestaan toivoisi tulevaisuudelta sitä, että Ylen arkistomateriaalit saataisiin avattua myös Ylen ulkopuolisille alustoille – varsinkin juuri musiikkisisällöissä, joiden osalta se on aikaisemmin ollut pääasiassa kielletty. Hän myös mainitsee, että sisältöä voisi kansainvälistää. Ensin kielen ja sen jälkeen muun ilmaisun keinoin.

5.6 Tutkimuksen luotettavuusarviointi

Tutkimuksessa tulee pohtia sen luotettavuutta. Tutkimukset ovat kuitenkin inhimillisiä projekteja ja niissä saattaa olla virheitä. Virheet voivat ilmaantua joko tutkimuksen suunnitteluvaiheessa, sen aikana tai sen tuloksia analysoidessa.

Tutkimuksen luotettavuutta arvioidaan erilaisin mittarein ja tavoin. Luotettavuuteen kuuluvat termit *reliaabelius* ja *validius*. Reliaabelius tarkoittaa mittaustulosten toistettavuutta, eli kykyä antaa tuloksia, jotka eivät ole vain sattumaa. Reliaabeliuutta voidaan todeta eri keinoin. Esimerkiksi jos useampi tutkija päätyy samankaltaiseen

tulokseen, voidaan sitä pitää reliabelina. Validiutta eli pätevyyttä voidaan mitata sillä, että tutkimus mittaa juuri sen tarkoituserää. Tutkimus on validi, mikäli se vastaa tutkimuskysymykseen. (Hirsimäki ym. 2009, 231-232.)

Opinnäytetyössäni selvitin, minkälaista musiikkijournalismia Elävä arkisto tarjoaa ja mikä on sen käyttäjäprofiili. Kuten Hirsimäki ym. mainitsevat, niin tutkimustuloksia tarkastellessa on tärkeää olla rehellinen ja kertoa tutkimuksen vaiheet perin pohjin. Mielestäni olen toiminut edellä mainitulla tavalla tässä opinnäytetyössäni ja tältä osin saanen puhtaat paperit.

Opinnäytetyöni tutkimustulokset täyttävät myös reliabelisuuden ja validiuden määritelmät. Sen kävijädataan perustuvat tilastot ovat jokaisen yleläisen löydettävissä. Lisäksi koen, että tutkimus on validi ja se vastaa mainittuun tutkimuskysymykseen.

Toki aina voi parantaa. Jos aikaa olisi ollut enemmän, olisi tutkimukseen voinut ottaa huomioon Elävän arkiston musiikkisisältö kautta aikain. Toisaalta tässä on hyvä pohtia sitä, olisiko se kannattavaa resurssien käyttöä. Artikkeleissa toistuivat usein sama sisältökaava ja samanlainen yleisö. Poikkeavuuksia ei löytynyt häiritsevän paljoa. Tästä voidaan kevyesti päätellä, että myös vanhemmissa artikkeleissa kävijäkunta noudattaa samoja lainalaisuuksia.

Myös sisältöanalyysia ja aineistonkeruuta olisi voinut suorittaa useammalla eri alustalla. Nyt kaikki tapahtuivat Yle Dashboardin kautta. Vaikka joitain lukuja olisikin jäänyt tilastoista uupumaan, se tuskin olisi vaikuttanut tutkimuksen kokonaiskuvaan. Itse koen tarkkojen lukujen sijaan tärkeämmäksi ymmärtää kokonaiskuvaa ja ilmiöitä sen takana.

6 Pohdintaa

Tutkimukseni ja omat kokemukseni vahvistavat sen, että Elävän arkiston sisällöllä on uniikki paikkansa suomalaisessa musiikkijournalismissa. Sen vahvuudet ovat nostalgiassa, mutta sen sisältö ei ole vain vanhojen muisteloja, vaan ne nivoutuvat hyvin tähän päivään. Sisältöä tuotetaan monella eri tapaa ja sen laajuuden vuoksi Elävä arkisto onkin erittäin arvokas alusta kuluttajilleen.

Kuten haastatteluissakin kävi ilmi, on Elävän arkiston vahvuutena myös laadukas journalismi audiovisuaalisen sisällön takana. Sisällön journalistinen ote on luja ja asiantunteva. Elävä arkisto myös noudattaa tarkoin alalla olevia tekijänoikeussopimuksia ja sen sisältöä kuluttava yleisö voi luottaa tuotteen alkuperän olevan laillisesti julkaistu tekijöitä kunnioittaen.

Elävän arkiston yhtenä vahvuutena on sen sisällön rikkaus. Kun rajana on lähinnä taivas (ja tekijänoikeussopimukset), löytynee sisältöä laidasta laitaan. Maailmassa musiikkia riittää ja sen suhteen Ylen arkistot ovat ehtymättömät. Haasteena on se, miten sisältöä voitaisi tuoda esille vieläkin enemmän ja laajemmin.

Omasta mielestäni ihminen on nostalginen ja utelias eläin. Menneet ajat kiinnostavat lähtökohtaisesti monia. Elävän arkiston vahvuudet piilevät vanhoissa muisteluissa, taustoitetuissa ilmiöjutuissa ja kattavissa koosteartikkeleissa. Sisältö kerää yleisön muistelemaan ja ihmettelemään, mitä kaikkea on vuosien saatossa tapahtunut. Elävä arkisto antaa tilaa myös hyväntuuliselle naureskelulle – Voi aikoja, voi tapoja!

Kuten valtaosa medioista nykypäivänä, myös Yleisradio haluaa varmasti tavoittaa myös nuoret sisällönkuluttajat. Elävän arkiston musiikkisisältöä kuluttavat tällä hetkellä lähtökohtaisesti eniten yli 45-vuotiaat, ja asiaa voisi tutkia lisää myös sivuston muissa sisällöissä. Musiikkisisältö on kuitenkin vain yksi osa Elävää arkistoa. Mikäli koko sivuston keskimääräinen yleisö on varttuneempaa, ei ole yllättävää, että myös musiikkisisältöä kulutetaan eniten vanhemmissa ikäpolvissa.

Mikäli Elävä arkisto haluaa nuorentaa kävijäkuntaansa, tarvitaan siihen myös sisältöä, joka ruokkii enemmän myös milleniaalien ja sitä nuorempien nostalgiannälkää. Huojentavaa on kuitenkin se, että hyödynnettävää materiaalia syntyy koko ajan lisää. Se, mikä on julkaistu, on jo historiaa ja täten myös arkistosisältöä. Sitä hyödyntäen voidaan tarjota musiikkijournalismia myös nuoremmille sukupolville.

Tämä opinnäytetyö tutki käyttäjädataa nimenomaan Elävän arkiston omilta verkkosivuilta. Nykypäivänä sosiaalisen median alustojen tärkeyttä ei voi olla sivuuttamatta. Elävä arkisto luonnollisesti on myös somessa. Sillä oli 2.4.2020 mennessä 77 725 seuraajaa Facebookissa ja Instagramissa reilut 12800. Varsinkin Instagram on lisännyt seuraajamääriään tasaisesti viime kuukausina. Tähän syynä on se, että tiliä on aktivoitu useamman toimittajan voimin. Lisäksi sisältö on ollut alustalleen sopivaa ja saanut aikaan positiivista somesäpinää. Monet Facebook-sisällöt ovat tavoittaneet lähiaikoina satojatuhansia katsojia, mikä on aivan oma lukunsa. Musiikkisisältöä somessa näkyy harvemmin. Usein tämän syynä ovat juurikin ne paljon puhutut tekijänoikeussopimukset.

Summa summarum – Yle Elävä arkisto on monipuolinen ja omintakeinen julkaisualusta, jonka parissa yleisö viettää aikaansa varsinkin menneitä muistellen. Se kerää päivittäin lukuisia silmä- ja korvapareja kuluttamaan sisältöä iästä tai sukupuolesta riippumatta. Nostalgialle ja kullatuille muistoille löytynee varmasti sijaa myös tulevaisuudessa. Eilinen elää ja voi hyvin.

Lähteet

Eskola, Jari & Suoranta, Juha 2000. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. 5. painos. Jyväskylä: Vastapaino.

Hakala, Juha T. 2004. Opinnäytetyöopas ammattikorkeakouluille. 2. painos. Helsinki: Gaudeamus.

Hirsjärvi, Sirkka & Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2009. Tutki ja kirjoita. 15. painos. Helsinki: Tammi.

Hirvonen, Matti 2011. Mediashake. Miten ihmiset lukevat tekstiä verkossa? <https://www.mediashake.fi/miten-ihmiset-lukevat-tekstia-verkossa> (Luettu 26.3.2020)

Hong, Mui 2019. Soluessee: Tutkimuskysymysten luominen ja niiden oikeaoppinen analysointi. Proakatemia esseekoelma. <https://essee pankki.proakatemia.fi/soluessee-tutkimuskysymysten-luominen-ja-niiden-oikeaoppinen-analysointi/> (Luettu 26.3.2020)

Jyväskylän yliopisto, Koppa 2015. Määrällinen tutkimus. <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/maarallinen-tutkimus> (Luettu 26.3.2020)

Jääskeläinen, Tuomas 2014. Monimuotoista urheilua Elävässä arkistossa. Opinnäytetyö. Haaga Helia, Journalismin koulutusohjelma https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/81433/jaaskelainen_tuomas.pdf?sequence=1&isAllowed=y (Luettu 22.2.2020)

Kajaanin ammattikorkeakoulu 2020. Opinnäytetyöpankki: Haastattelu. <https://www.kamk.fi/fi/opari/Opinnaytetyopakki/Teoreettinen-materiaali/Tukimateriaali/Aineiston-keruumenetelmat/Haastattelu> (Luettu 31.3.2020)

Kananen, Jorma 2014. Verkkotutkimus opinnäytetyönä. Laadullisen ja määrällisen verkkotutkimuksen opas. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Lehtiranta, Erkki (toim.) & Salonen, Kristiina (toim.) 1993. Musiikkijournalismi: Musiikin ja median kohtaaminen. Sibelius-Akatemian koulutusjulkaisuja 9. Helsinki: G-Print Oy.

Näpärä, Liisa 2017. Haastattelun lajityypit. <https://spoken.fi/2180/> (Luettu 31.3.2020)

Ojasalo, Katri & Moilanen, Teemu & Ritalahti, Jarmo 2014. Kehittämistyön menetelmät – uudenlaista osaamista liiketoimintaan. Helsinki: Sanoma Pro.

Taloustutkimus 2019. Yle Areena ylä Suomen arvostetuin verkkobrändi. <https://www.taloustutkimus.fi/ajankohtaista/uutisia/yle-areena-yha-suomen-arvostetuin-verkkobrändi.html> (Luettu 24.2.2020)

Perälä, Reijo 2016. Kymmenen vuotta täyttävä Yle Elävä arkisto on nettipalvelujen pioneeri. <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2016/09/07/kymmenen-vuotta-tayttava-yle-elava-arkisto-nettipalvelujen-pioneeri> (Luettu 21.2.2020)

Rajala, Anne-Mari 2018. Suomalaiset viihtyvät rikostarinoiden ja katselumuistojen äärellä – Ylen Elävä arkisto vaalii suomalaista audiovisuaalista perintöä. <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2018/10/27/suomalaiset-viihtyvat-rikostarinoiden-ja-katselumuistojen-aarella-ylen-elava> (Luettu 1.4.2020)

Tuomi, Jouni & Sarajärvi Anneli, 2012. Laadullinen tutkimus ja sisältöanalyysi. 9. painos. Vantaa: Hansaprint Oy.

Unkuri, Juhana 2016. Ylen Elävä arkisto on musiikin runsaudensarvi. <https://www.teosto.fi/teostory/elava-arkisto> (Luettu 21.2.2020)

Yleisradio, Organisaatio 2020. <https://yle.fi/aihe/yleisradio/organisaatio> (Luettu 20.2.2020)

Yleisradio, Yle Areena: Yle Elävä arkisto 2020 <https://areena.yle.fi/tv/ohjelmat/yle-elava-arkisto> (Luettu 23.2.2020)

Yleisradio, Yle Elävä arkisto 2020. <https://yle.fi/aihe/elava-arkisto> (Luettu 20.2.2020)

Yleisradio, Yle Elävä arkisto 2020. Elävän arkiston ohjeet. <https://yle.fi/aihe/elava-arkisto/ohjeet> (Luettu 23.2.2020)

Haastattelut

Matilainen, Ville 2020. Verkkotoimittaja, Yle Elävä arkisto. Sähköpostihaastattelu: 19.3.2020.

Säilynoja, Juhana 2020. Tuottaja, Yle Elävä arkisto. Sähköpostihaastattelu: 19.3.2020.

